PROMIN

ПРОМІНЬ

РІК IX СІЧЕНЬ — JANUARY, 1968 ЧИСЛО 1

Authorized as Second Class Mail by the Post Office Department, Ottawa, and for Payment of Postage in Cash.

ПРОМІНЬ
РІК IX
СІЧЕНЬ, 1968
Ч. 1
Виходить раз у місяць
Видає
Союз Українок Канади
Редагує Редакційна Колегія

Наталя Когуська, — редакторка, Анна Токарик, Ольга Войценко, Савеля Стечишин, Катерина Міськів, Тоня Горохович, д-р Ганна Янішевська, Оленка Негрич.

Передплату висилати на адресу:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B., Winnipeg 4, Man.

PROMIN
JANUARY, 1968
VOL. IX
Monthly Publication
No. 1
Published by
Ukrainian Women's Ass'n of Canada
Edited by Editorial Committee
Natalia Kohuska, Editor

Subscription in Canada	$4.00
Subscription in other countries	4.50
Single cope	.50

Address:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B., Winnipeg 4, Man.

В СПРАВІ ЧИСЛА 12

В числі з листопада м. р. ми повідомили наших читачів, що число 12-те не вийде, а натомість буде побільшене число з січня 1968 р. Це число друкується у 40 сторінок замість 32. Отже це число 12-те і 1-ше разом.

На це склались поважні причини, і тому просимо наших читачів прийняти це число як подвійне — 12-те 1967 і 1-ше 1968 р. Хочемо вірити, що 1968 рік буде для нас більш успішний.

Редакція.

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи. Дописи, які поміщуються в інших часописах, редакція містити не обіцює — уникаємо повторювання. Не поміщені рукописи редакція не звертає, хіба за спеціяльним, згори зазначенним застереженням.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
пересилаємо найщиріші побажання
PAUL'S DRIVING SCHOOI
Paul Malysh
PHONE 542-6122 2401-44 Ave. VERNON, B.C.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
усім членкам Союзу і редакції „Променя" членки відділу Доньки України з Флін Флон
Марія Клевчук, голова **Розалія Малюта**, секр.

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Topper's Cleaners
бажають
всім приятелям і українцям у Вернон
П-ВО Ф. СМИЛЬСЬКІ — ВЛАСТИТЕЛІ
3010-31 Ave. — Phone 542-8181
VERNON, B.C.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", членкам відділів, та всьому українському народові.
ЖІНОЧЕ ТОВАРИСТВО ім. ДОНЬКИ УКРАЇНИ з РЕДЖАЙНИ
М. Корпан, голова **М. Андрейчук**, заст. голови

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає всім своїм приятелям-клієнтам та всьому українському народові
IDEAL CLEANERS
Brantford, Ont.
Никола Іванець, властитель

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОМІНЬ

РІК IX СІЧЕНЬ, 1968 Ч. 1

На дорогах півстоліття

„Український Народе!

Твоєю силою, волею, словом, утворилася на українській землі свобідна Українська Народня Республика. Здійснилась давня мрія Твоїх батьків, борців за волю і право робучого люду!..

Від нині Українська Народня Республика стає самостійною, від нікого незалежною, вільною суверенною Державою Українського Народу!"...

Четвертий Універсал.

В історії кожного народу бувають світлі моменти, які дуже часто стають йому дороговказом на довгі десятиліття. Вони наче те світло в руках утомленого мандрівника серед темної ночі, що вказує йому стежку та скріплює віру, що з ним він не зіб'ється з дороги, але дійде до визначеної цілі.

Таким світлим моментом в історії українського народу є Четвертий Універсал Центральної Ради проголошений в Києві 24 січня 1918 року, яким закріплено акт віднови самостійної української держави.

Повернімось думкою в ті, ще так здається, недавні часи і перед нашими очима пройдуть дні великих історичних подій в житті нашого народу, дні української національної революції, коли український нарід скидав з себе пута чужого панування і ставав господарем на власній землі з власним урядом-парляментом. Були це дні бурхливого неспокою, героїчних боїв українських військ, коли сльози радости мішались з потом і кров'ю падаючих жертв за свободу, а в столиці України Києві український уряд з Михайлом Грушевським на чолі Четвертим Універсалом заявляє світові:

„...Українська Народня Республика стає самостійною, від нікого незалежною, вільною суверенною Державою Українського Народу".

Минає 50 років від тих пам'ятних подій. Впродовж тих пяти десятків років, відколи українські війська примушені були зложити зброю, наш нарід не примирився зі своєю долею поневоленого, не прийняв накинутого йому чужого ладу. Змінилась лише форма його боротьби, перейшовши в сферу духових опресій, в якій тернами встелялись дороги цілої нашої нації.

Скільки сягає наша пам'ять в ті десятиліття, то Україна, хоч і кривавиться в нерівній боротьбі, але не здається, не кориться і ніколи не скориться. Свідоцтвом того є безнастанні суди, арешти, тортури, заслання і невільничі табори на далекій півночі СССР. Цілі полки тайної поліції розмістив московський уряд по Україні. А хто з нас, що живе у вільному світі не знає про роки 1932-33 штучного плянового голоду на Україні, якого жертвою згинули мільйони невинних людей, дітей по цілій українській землі? Або за що тисячі української інтеліґенції — науковці, мистці, письменники падали жертвою жорстоких засудів? Ними заповнювались тюрми, вони проходили тортури, їх судили і по цім засилали в невільничі табори праці на далеку північ, де вони умирали від непосильних робіт, голоду і холоду. Чому з закінченням другої світової війни наступив ве-

Ци дома, дома, пане господарю

Ци дома, дома, пане господарю?
Ой єсть він дома, в новій стодолонці.
Що ж він там робить? — Пшеницю віє.
Ходімо ми му заколядуймо
Чей же він дасть нам хоч відвійочки.
Хоч відвійочки на підсівочки.

Ци дома, дома господинечка?
Єст вона дома в новій світлонці.
Що ж вона робить? — Колачі плете.
Ходімо ми їй заколядуймо,
Чей вона дасть нам по колачеві
По колачеві і по книшеві.

Ци дома, дома його синонько?
Єсть він дома, в новій стаєнці,
Що ж він там робить? — Коники чеше.
Ходімо ми му заколядуймо,
Чей же він дасть нам хоч по конику.

Ци дома, дома доненька єго?
Єсть вона дома в новім теремі.
Що ж вона робить? — Шитінко шиє.
Ходімо ми їй заколядуймо,
Чей вона дасть нам хоч по хусточці.

ликий ісход воєнної еміґрації? Це ж тисячі нашого народу, які одухотворені ідеалами Четвертого Універсалу залишили тимчасово рідні землі і тим виявили протест перед цілим вільним світом проти повороту під владу, так званої, тюрми народів. А проти кого, все таки, створено в Україні Товариство Охорони Пам'ятників України і хто їх старається нищити? Чи можна вичислити всі заходи ворога на знищення українського народу? Українська література в останніх десятках років, як в Україні, так і вільному світі дає нам образи великої драми народу, але нескореного у своїй правоті, незламного у боротьбі за долю своєї батьківщини, за своє державне незалежне життя.

Зустрічаючи роковини — 50-ліття Державности України, появу Четвертого Універсалу Української Центральної Ради, якої прапор і традицію продовжує сьогодні нести Державний Центр Української Національної Ради в екзилі, приєднуємось до резолюцій Світового Конґресу Вільних Українців в Ню Йорку в м. листопаді 1967 року, звернених до українського народу в Україні:

„. . .Перший Світовий Конґрес Вільних Українців передає Тобі на рідну землю і на заслання наш щиросердечний привіт. Ми ніколи не спочинемо, доки Ти, з Божою допомогою, не здобудеш утрачену волю і самостійність. Ми віримо, що прийде той день, коли Ти засядеш у народів вольних колі, серед справедливого і миролюбного людства".

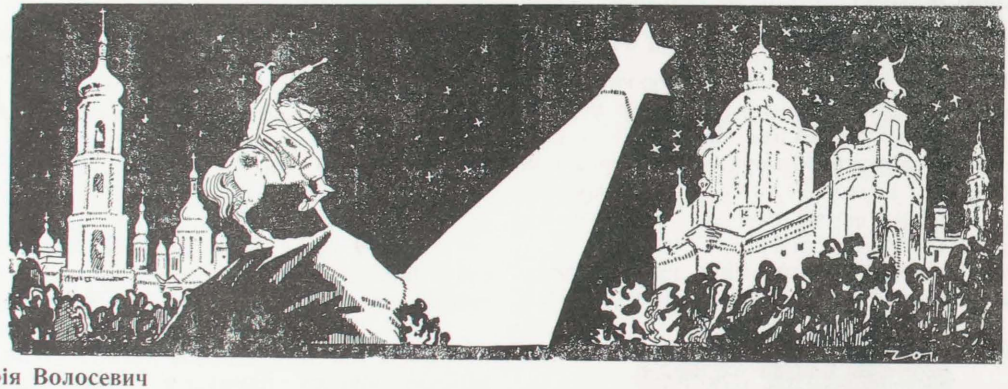

Марія Волосевич

В день проголошення IV Універсалу в Києві

Спомин

Проминає 50 років з дня, в якім довершилась одна з найсвітліших подій в нашому державному відродженні в 1918 р., а саме: проголошення Четвертого Універсалу Української Центральної Ради.

Минуло відтоді пів століття і хоч мої спомини не будуть яскравими, бо їх присипав порох забуття та часу, але є незабутні моменти, які зостануться в пам'яті до кінця мого свідомого життя.

Це було 24 січня, 1918 року (по новому стилі). Тоді я працювала в Міністерстві Освіти.

Будинок Педагогічного Музею, де містилася Центральна Рада і будинок Міністерства Освіти були в найближчому сусідстві, тому нам, урядовцям легко було стежити за ходом подій в Центральній Раді.

Щогодини хтось з нас молодих урядовців, непомітно вибігав довідатись чи скінчилося вже засідання „Малої Ради", бо знали, що „Мала Рада" розпочала засідання ще 22 січня, виготовляючи Четвертий Універсал і радила без перерви при закритих дверях.

По закінченні праці багато з нас поспішили до будинку Центральної Ради. З великим трудом вдалося нам втиснутися на балькон. До будинку впускали публіку тільки за пересональними виказками.

Будинок був переповнений, бо люди почали сходитися з самого ранку. Україна переживала тяжкі часи: з півночі наступали великою силою большевики під командою полковника Муравьова, з фронту самовільно відходили вояки цілими частинами, яким набридло „проливати кров". Всі вони в більшости були скомунізовані. Найгрізніша, в той час, була Друга Гвардійська Дивізія під командою чекістки Євгенії Боші, яка наближалася до Києва з півдня. В самому Києві також був неспокій, бо робітники та дезертири роз'агітовані большевиками робили заколоти. Напруження було дуже вели-

ке і тому очікували великого і надзвичайного.

І так щойно о 12 год. 20 хв. вночі члени „Малої Ради" вступили до великої залі. Засідання відкрив Голова Центральної Ради проф. Михайло Грушевський вступним словом, яким пояснив, що на день 22 січня попереднім Універсалом були призначені Установчі Збори, але з огляду на безладдя в краю Установчі Збори відбутися не могли, а надалі не можна було відкладати важливих справ та запровадження ладу і миру, чого вже так давно прагне нарід, тому Українська Центральна Рада, засідаючи від 22 січня постановила проголосити Четвертий Універсал.

Проф. М. Грушевський взяв у руки текст Універсалу. Всі присутні встали. — Коли пролунали слова: „Народе України! Твоєю силою, волею, словом стала на землі українській Вільна Народня Республика... Однині Українська Народня Республика стає самостійною ні від кого незалежною Вільною Суверенною Державою Українського Народу" — заля вибухнула громом оплесків і вигуків „Слава". Здавалося, що рухаються стіни, та повилітають вікна.

По прочитанні повного тексту Універсалу почалося голосування 49 присутніх членів „Малої Ради". „За „Універсал голосувало 39, „проти" 4 з партії меньшовиків, „утрималося" 6, з них 1 москаль і 5 жидів.

По закінченні голосування голова Центральної Ради промовив урочисто:

„Четвертий Універсал прийнято, Україну проголошено Самостійною й Незалежною Народньою Республикою".

Всі присутні з великим піднесенням відспівали: „Ще не вмерла Україна". У всіх був радісний настрій. Люди на бальконі віталися як на Великдень. Не хотілося розходитись додому, боялися стратити святочний настрій. А все таки прийшлося покидати залю, бо пора була дуже пізня, доходила 4 год. ночі. Ніч в Київі в той час була дуже неспокійна. Чулися поодинокі вистріли з різних сторін, а додому йти далеко. Переживши таку радісну подію легковажилися можливі небезпеки. Ночами в столиці гуляли злодії і большевики, тому вистріли „за рогом" не були ні для кого новиною.

Події йшли прискореним кроком. На день 28 січня була скликана 9 сесія пленуму Центральної Ради. Проф. Грушевський склав звіт з діяльности „Малої Ради". Звіт ухвалено і прийнято. Таким чином Четвертий Універсал і закони були затверджені.

А на другий день Сесія перервана. Уряд проголосив стан облоги Києва з огляду на большевицьке повстання в місті і на наближаючий фронт. На фронтах йшли завзяті бої. В той же день були великі бої під Крутами.

І от тепер з перспективи 50 років, згадую про цю велику подію, подивляю самопосвяту і інтузіязм, з якими невелика скількість провідних діячів і вояків старалися створити лад в державі.

Я радію, що була безпосереднім свідком подій і маленьким співпрацівником нашого Державного Відродження.

Щедрик, щедрик, щедрівочка

Щедрик, щедрик, щедрівочка
Прилетіла ластівочка
Стала собі щебетати,
Господаря викликати:
— Вийди, вийди, господарю,
Подивися на кошару,
Там овечки покотились,
А ягнички народились.
В тебе товар весь хороший,
Будеш мати мірку грошей.
Хоч не гроші, то полова,
В тебе жінка чорноброва,
Щедрик, щедрик, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

центральна управа Союзу Українок Канади і редакція „Променя", всім своїм читачам, членкам організації та їх родинам.

Вітаємо святочним привітом Центральну Управу та членів складових організацій СУС.

Найкращі святочні побажання засилаємо всьому українському народові у світі та на рідних землях.

Проф. Д-р Н. Полонська-Василенко

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗА 1967 РІК

Український Вільний Університет за традицією останніх років протягом двох літніх місяців мав семестрові виклади — 7 та 8 семестрів. Рівнобіжно протягом 6 тижнів читались лекції на Літніх Курсах Українознавства. Розклад лекцій був припасований так, що слухачі мали можливість слухати лекції в обох плянах. Цього почасти вимагали умови помешкання: УВУ має тільки одну залю для викладів; в цій залі було прочитано 140 годин лекцій літнього семестру та 80 годин лекцій на Курсах: разом 220 годин.

Приїхало цього року досить багато слухачів: на семестр записалося 27 осіб, на Курси — 26, разом 51 особа. З того числа було з США разом 20 осіб, з Франції 10, з Канади та Англії по 5, з Австралії та Югославії по 2, та місцевих з Німеччини — 9. Дуже важливим фактом треба вважати те, що за ці два місяці було складено 78 іспитів та колоквіумів. Цей факт важливий тим, який свідчить, що слухачі, не дивляться на лекції в УВУ, як на літню „розвагу", а намагаються взяти від них та професорів максимум можливого. Ці іспити, та ще в такій кількості, свідчать про те, що УВУ стоїть на правильному шляху.

За цей рік дійсно УВУ став на новий шлях, як писав один з викладачів: д-р К. Митрович. До цього часу в УВУ викладали старі професори й доценти. Минулого року на філософічному факультеті читали переважно кілька викладачів. Цього року число їх значно збільшено: поруч зі старими професорами, що викладали ще в Празі (професори: В. Орелецький, Я. Рудницький, В. Кубійович, Н. Полонська-Василенко), та вступили до УВУ вже в Мюнхені, виступили як викладачі молодші вчені нової генерації, переважно учні старої професури УВУ. Читало таких біля 10 чоловік. Переважно читали вони не загальні курси, а невеликі, спеціяльні.

Цей крок-запрошення молодших фахівців, як викладачів, виправдав себе. Виявилося, що всі ці викладачі дали науково цінні та цікаві курси, і, що називається „мали успіх" у слухачів. Запрошення викладачів було важливе й тим, що воно зв'язало їх з УВУ, і, будемо сподіватися — прискорить останній крок, що залишається їм зробити, щоб стати повноправними доцентами — пройти габілітацію. Ця справа має ще позитивне значення: довгий час, в приватних розмовах в Мюнхені та поза Мюнхеном, а також і в пресі „вороги" УВУ, а таких надто багато, закидали йому, що з виїздом головної маси професорів до США та Канади він став притулком старих професорів і має вмерти разом з ними. Тепер цього не можна вже закинути УВУ. Він не тільки має біля 30 кандидатів на габілітації, молодих докторів, а вже зробив спробу притягати ці молодші сили до активної праці й показав, що ці старі професори підготовляють собі „зміну". Питання коли зможе ця молодша „генерація" прийти на зміну, в значній мірі залежить від матеріяльних умов. УВУ не має ні капіталу, ні навіть певного бюджету, які давали би можливість підтримати майбутніх вчених будь якими стипендіями, або субсидіями, що забезпечили б можливість віддатися науковим працям.

Дуже важливим було завершення деякими з молодших вчених наукових праць докторатами. За цей рік філософічний факультет мав 5 докторських промоцій. Першим дістав докторат відомий композитор та скрипаль Роман Придаткевич — в галузі музикології. Магістр Тет'яна Петриченкова дістала докторат за працю про старість: дисертація одержала дві блискучі рецензії професорів М. Міщенка та І. Розгона. Прекрасну дисертацію подав професор Ю. Таркович з історії України та професор В. Жила — з історії української літератури. Всі ці докторанти були з США.

П'ята промоція — була почесна. Дістав почесного доктора німецький вчений, шамбелян о. К. Гамбер, автор понад 200 праць, значна частина яких присвячена питанням глаголиці й поширення її на сході Европи. Питання це зв'язано з історією культури України IX-X століть.

Підводячи підсумки плідної праці УВУ за 1967 рік, треба відзначити ще одне явище. Кілька років про УВУ не було згадок в пресі, а якщо писали, то як про установу, що стоїть на шляху до загибелі. З минулого року в пресі з'являються статті слухачів та докторів УВУ, число цих статтей все збільшується і загальний тон їх робиться все більш теплим та прихильним. Дійсно, УВУ стало но новий шлях. Іде „зміна", і ми, старі професори, що зберегали УВУ, це найбільше досягнення української культури на еміграції, можемо бути спокійні: надходить наша „зміна", що прийме з наших рук УВУ, цей дорогоцінний вогонь, що був запалений надхненням визвольних змагань, і перенесе на Вільну Україну. Так мусить бути!

Леся Лисак

Різдво української журналістки

Пополудні Міра вирішила заснути. Не ставало більше сили переборювати втому. Останніми тижнями вона працювала понад міру. Це, що вона звала „подвійним життям" — таки її врешті вичерпало. Подвійне життя складалося із заробітньої праці для прожитку і з щовечірньої праці при її письмовому столі. Бо Міра була однією з українських журналісток — однією з тих, які хочуть й які мусять писати.

День перед тим, вона заявила у фірмі, що не прийде до праці, бо в неї Різдво. Нікого це не здивувало і ніхто не робив ніяких завважень. Навпаки, і шеф і товаришки, побажали їй приємно провести день, який вони назвали „святочним", а не різдвяним, бо їхнє Різдво вже проминуло. Тоді Міра з деякою гіркістю подумала про тих своїх земляків, які „для вигоди" поробили зміни у своїх святкуваннях. Її завжди боліло те, що деяка частина таких, як вона, еміґрантів пересадно намагається уподібнитися до населення, яке говорить англійською мовою. Від цих людей вона чула арґументи, які завжди дратували її цілковито безпереконливістю. Одні люди говорили їй, що їм неможливо звільнитися у Різдвяний день з праці. З власного досвіду Міра знала, що так воно не є. Другі вживали будьто „сильнішого" арґументу, а саме що роблять це заради своїх дітей. Цих людей, Міра, опановуючи негодування, питала, що це вони роблять для добра своїх дітей — чи також для „кращих успіхів" говорять з ними дома тією ломаною англійською мовою, якої самі не вспіли добре вивчити.

Міра бачила всі слабості і всі помилки таких, як вона людей, що опинилися на еміґрації. Їй нераз було боляче й досадно. Їй хотілось бачити своїх земляків сильними й неподатливими на чужі впливи, а вони такими не були. Частина людей постепенно забувала, чому саме вони опинилися на еміґрації і ким саме вони є — і це Міру боліло. Дуже боліло, бо це були люди, до яких вона належала, люди з рідною землі, рідні люди. Це була частина народу, а нарід був для неї святістю. Нарід це була Україна, а понад Україною був тільки Бог.

Це власне був день народження Божого Сина, це було Різдво, коли її пригнітив надмір втоми. Заплющуючи очі, Міра подумала, що може це навіть нестільки фізичне вичерпання, як надмір думок, відобрали їй всяку енергію. Хотілось від них втекти бодай на короткий

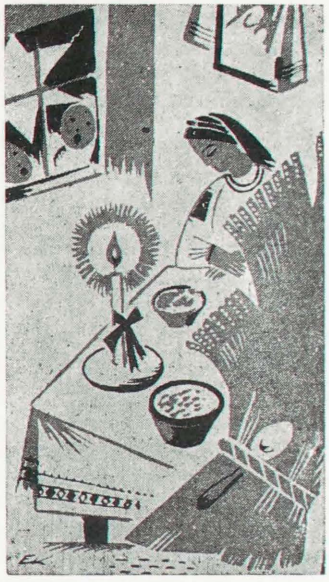

час. І враз, з бажанням спочинку, прийшло інше, майже дитяче своєю сердешністю: може приснитися їй колишнє Різдво, тоді давно, дома, на рідній землі...

Не приснилося, зате видалося, що почула якийсь стукіт. Подумала, що може прийшли колядники й поспішила до дверей. Не було нікого. На вулиці голосно говорили якісь люди, проїхало кілька авт. Вернула до кімнати й сіла при своїому письмовому столі. Вказівки годинника добігали до четвертої години. Це пригадало їй, що на п'яту її запросили в гостину. Добрі знайомі, мабуть, хотіли заощадити їй самотности у святочний день, тому й запросили. Міра з почуттям вдячності всміхнулася до цієї думки і простягла руку до телефонної трубки. Коли почула знайоме, трохи поспішне „гальо" — відповіла врочисто: „Христос Раждається". І в цьому моменті вона цілою істотою відчула, що в неї справді Різдво — таке саме величне, таке саме осяйне, як тоді, на рідній землі.

„Я хочу вам ще раз подякувати й сказати, що не зможу сьогодні прийти" — лагідно сказала Міра. Знайома пробувала ще переконати, намовити, але було пізнати, що в неї немає часу на довгу розмову. Скінчилося запевненням „при якійсь іншій нагоді" —і телефонна трубка тихо лягла на своє місце.

Від вікон почав стелитися сумерк. Міра засвітила свічки на ялинці. Святочні картки, розкладені біля ялинки, відозвалися веселими кольорами. Мірі видалося, що і світла на ялинці, і карточки, всміхаються до неї — і вона собі всміхнулася радісно. І тоді всі важкі думки, вся важка самотність, кудись розвіялися. Несподівано стало радісно, стало ясно й легко.

Руки Міри простягались від однієї карточки до другої. Це були побажання з редакцій, до яких дописувала, побажання від товаришів по журналістичному фаху — і найголовніше — від читачів. Від людей, які її ніколи в житті не бачили, але писали до неї. Писали до неї, заявляючи „я вас знаю з ваших писань, статтей, нарисів". Ці незнайомі люди писали „ви нам близька, дорога". Писали „ми любимо вас читати — пишіть, пишіть якнайбільше".

Міра пробувала уявити собі обличчя людей, які вважали її близькою. Може цю карточку писала старша, сива, самітня жінка? Може цю другу писав якийсь чоловік, що так само, як Міра, не може і не хоче забути всього того, що рідне?

Вона почала співати. Це була стара колядка, яку колись співала її бабуня. Проста, нескладна колядка, в якої словах була щира й велика радість. Радість у дні народження Божого Сина. Предвічна радість.

...Не було ніякої самоти в кімнаті самітньої української журналістки. Були розсміяні свічечки на ялинці, були веселі карточки кругом неї і була стара, прерадісна колядка бабуні. Власне — не тільки бабуні — це була колядка народу, різдвяна пісня людей, до яких вона, Міра, належала.

Не було ніякої гіркості. Не було навіть жалю до тих, які поволі байдужіють до рідного, поволі забувають хто вони такі. Всі важкі темні думки розвіялися, а враз з ними розвіялася втома. Мірі було радісно, вона була бадьора.

„Це все рідні люди, люди, яких я не можу не любити" — заясніла думка." Це мій нарід. Немає ідеального народу — всюди є якісь хиби, якісь недомагання. Не можна засуджувати своїх рідних, навіть якщо вони помиляються. Любов — це вибачливість, а я їх так люблю... я їх так люблю — і я так прагну, щоб вони не відчужувалися. Щоб не байдужніли, а вірили в слушність нашої справи...

Міра ще раз радісно всміхнулася до ялинки й пішла до письмового стола. Погладила ніби щось живе, машину до писання, й промовила: „це прекрасний час, щоб щось написати. Написати своїм рідним, які тепер радіють різдвяним днем. Я ж бо живу для них і праця для них — це мій зміст. І моя радість заразом".

Провінціяльна Екзекутива Союзу Українок Канади на Альберту
бажає
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
управам і членству всіх складових організацій СУС, зокрема центральній управі Союзу Українок Канади, редакції й читачам „Променя", зарядам та членкам всіх відділів і загально всьому українському суспільству!
Марія Сулима, голова **Марія Самоїл,** секр.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
й ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилають
членки відділу ім. Лесі Українки
в Брентфорді, Онт.
центральній управі Союзу Українок, провінціяльним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам Союзу й всьому українському народові!
Христос Народився!
Марія Іванець, голова **Анна Кримлянська** рек. сек.

Мелянія Нижанківська

АНГЕЛИК

Спомин з дитячих літ

Ми з братом ще вірили в ангелика, але вже мали сумніви. Мій брат мав тоді шість літ, а я вісім.

Це так чудово, так прекрасно мріяти про те, що якийсь ефемерний ангелик, який пролітає простори всесвіту, приходить до нас, щоб нам даруночки принести. Іноді видавалось мені, що чую лопотіння його крил, часами наче відчувала його присутність між нами.

Ми його, а радше його подарунків нетерпеливо чекали, виглядали його, відчували велике щастя в самім очікуванні його.

Це так солодко і так заспокійливо почуватись безтурботною і всевіруючою дитиною. Та ми росли і виростали, вкрадались сумніви; вони нагромаджувались чимраз більше, нуртували в нашій підсвідомості та непокоїли нас. І ось одного разу перед Різдвом між моїм братом і мною постав такий діялог:

— Святий Миколай не існує, це родичі дарунки дають, — почав мій брат.

— А я гадала, що ти ще дуже віриш у нього.

— Я вже давно знаю, що св. Миколай це суддя Бурачинський!

— А ангелик?

— Як він виглядає, де він є?

— Білоодягнений і має великі білі крила.

— Де ти його бачила?

— На сцені.

— Це не справжній, це тільки дівчина перебрана за ангелика.

— Хіба я знаю? Може справжній так само виглядає.

— А може ангелик є в тій кімнаті, яку все на ключ замикають? Ануж він там є і для нас подарунки приготовляє!

— Треба там заглянути, тоді будемо знати.

— Як?

— Через дірку на ключ у дверях.

— Соромно буде, не годиться, адже заборонено.

— Алеж ми остаточно мусимо знати, чи ангелик дійсно існує, може його й побачимо...

І дві дитячі головки схилялись по черзі до дірки від ключа у дверях, щоб зрозуміти таємницю буття ангела, щоб заспокоїти сумніви, що переслідували нас.

І ми побачили, як родичі ялинку прибирають, дарунки для нас завивають. Розчарування? Ні, це дійсність. Мрії розвіялись, на їх місце прийшло щось інше, змістовніше, цінніше:

Адже це не якийсь там незнаний ангелик, якого ми все сподівались та якого ми ніколи не бачили, хоче нам щось давати, ні, це наші найрідніші родичі клопочуться, щоб нам зробити милі несподіванки, щоб справити нам радість у днях Різдва Христового, та щоб дитинство наше в рідним домі було завжди світлою згадкою, насичене любовю батьків до своїх дітей...

Хай і те, що ангелика немає більше, зате є люблячі батько, матір, яких ми в такій хвилині пізнаємо ще більше і всім серцем радіємо на ті даруночки, які вони для нас приготовили.

І перед нами з братом стає великий знак запитання — „Що? Що саме?" І ми конспіративно рішили між собою нічого не казати родичам, що ми все знаємо. На цей раз ми хотіли їм лишити ілюзію, наче б то ми вірили в ангела, щоб і їм їхньої радости не захмарити.

І чисто по дитячому з цілої душі і серця ми раділи на несподіванки від родичів і безліч разів питали себе:

— Що саме? Що саме ми дістанемо?!..

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

центральній управі Союзу Українок Канади, членству по відділах і всьому українському народові

бажає

ВІДДІЛ ІМ. СВ. ОЛЬГИ у ВЕҐРЕВИЛІ, АЛБЕРТА.

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

центральній управі Союзу Українок Канади, Редакції журнала „Промінь", всім членкам у відділах та всьому українському народові

ВІДДІЛ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

в Мічам, Саск.

З. Марковська, голова **О. Козак,** секр.

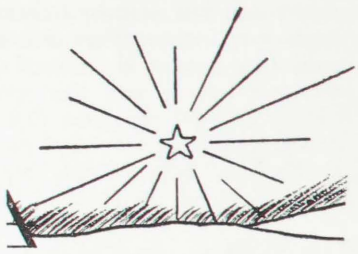

Святочне Привітання

Блаженнішого Владику Митрополита, Єпископат, Духовенство та всіх вірних УГПЦ в Канаді, всіх українців на Україні і в розсіянні перебуваючих, Головну Управу та все членство Союзу Українок Канади, редакцію „Промінь" та всіх його читачів сердечно вітаємо з надходячими

СВЯТАМИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та бажаємо усім

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Христос Рождається — Славімо Його!

ПРОВІНЦІЯЛЬНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ:

Оля Гавриш — Голова. **Леся Удод** — Секретарка.

Загальні Збори Спілки Українських Журналістів Канади

19-го жовтня 1967 р. в залі Інституту Св. Володимира відбулися річні Загальні Збори Спілки Українських Журналістів Канади, в яких взяли участь 27 членів Спілки. Крім цього 12 членів Спілки передали на письмі уповноваження приявним на Зборах членам, так що постанови Зборів голосувалися 39 голосами.

Збори відкрив голова уступаючої Управи ред. Василь Левицький. На голову Зборів обрано магістра Маряна Дзьобу, а на секретаря м-ра Ігора Шанковського. Із звітів Управи приявні довідалися, що Спілка нараховує тепер 67 членів, в тому 34 т. зв. за статутом дійсних членів і 33 членів кореспондентів. Членами Спілки є 47 журналістів з Торонта, 10 з Вінніпеґу, 5 з Монтреалу і 5 з інших місцевостей Канади. Діяльність Управи за час від травня 1966 до дня Зборів була жвава і успішна, що висловила у свому звіті Контрольна Комісія під головуванням ред. о. П. Хомина а також учасники дискусій над звітами.

Критичні завваги з боку однієї частини членів Спілки торкалися становища більшости Управи і голови Спілки у справах т. зв. „культ-обміну", „зустрічей" і оголошень у пресі про культ-обмінні імпрези. Члени Управи і деякі приявні давали на ці завваги свої відповіді. Дискусія велася річево, помірковано і толерантно.

Після дискусії над звітами Збори одноголосно схвалили абсолюторію уступаючій Управі. На голову нової Управи на пропозицію Номінаційної Комісії переобрано всіма голосами (при одному, що втримався) ред. Василя Левицького. У склад нової Управи обрано так само всіма голосами (при одному, що втримався): ред. Василя Солонику, ред. Михайла Поронюка і ред. І. Липовецького, а більшістю голосів обрано ред. Петра Волиняка. Ред. П. Волиняк мусів змагатися у голосуванні із своїм контркандидатом ред. І. Гладуном, якого переміг 21 голосом проти 13. До Управи увійшли ще на основі рішень осередків преси з-поза Торонта: ред. Наталія Когуська з Вінніпеґу і ред.-кореспондентка Марія Логуш з Монтреалу.

До Контрольної Комісії обрано ред. о. Петра Хомина, ред. Івана Вараницю і ред. Омеляна Тарнавського.

Після обрання нової Управи Збори обговорили і схвалили новий статут Спілки. У ході Зборів не бракувало дотепних завваг і реплік, що спричинилося до загальної приязної і товариської атмосфери вечора.

ПОДЯКА

З нагоди 25-ліття нашого подружнього життя дякуємо Господу Богу за здоровя, нашим дітям, рідні, родині й усім гостям що прибули на наше родинне свято і тим, що не могли прийти.

Щиро дякуємо за такі гарні подарунки, за милу гостину, за живі квіти і корсажі, за телеграми і ґратуляції, смачну перекуску і забаву. Ця несподіванка буде довгий час жити в наших серцях.

Мирослава Головата, Фом Лейк, Саск.

Лідія Лугова

Олександра Косач – Грицько Григоренко

Літературний дорібок жіночого пера до сьогодні є великий і багатий, однак чомусь так є, що пишемо про визначніших наших письменниць, а про менш відомих знаємо дуже мало, або й зовсім нічого. Це саме можемо завважити і з нашими жінками-героїнями: ми звикли відмічувати і величати тих самих жінок героїнь, а про інших, які також віддали своє молоде життя за одну і ту саму ідею, ми майже не згадуємо.

Цим разом згадаємо про письменницю, яка хоч і мало відома широким колам читачів, однак займає в українській літературі не останнє місце — Олександру Судовщикову-Косач. Народилась вона в березні 1867 р. в місті Макареві, Костромської області. Батько її Євген Судовщиков, як учитель приватного пансіону в Києві, разом з дружиною попав у неласку уряду і був виселений на заслання, де й незабаром помер. Мати Олександри знайшлась в чужому місті без матеріяльних засобів до життя. В крайній розпуці написала вона листа до Києва, до своєї приятельки, а ця знов пішла за порадою до Драгоманових та Косачів. І завдяки стараннням цих родин вдова Судовщикова повернулась з донькою Олександрою до Києва.

Виростала Олександра серед сприятливих умовин та найкультурнішої верстви тодішнього Києва. Мила і лагідна, цікава до науки, вона скоро позискала собі як приятелів дитячих літ Леся та Михайла Косачів.

Олександра Судовщикова ще від ранніх літ мала замилування і дар вивчати чужі мови, а спеціяльно мови французьку та англійську. Любила багато читати, залюбки просиджуючи в місцевих бібліотеках. По закінченні гімназії в Києві, вона записується на історично-філософічний відділ вищих жіночих курсів і далі працює над вивченням мов. Не диво отже, що вже тоді вона полонила увагу і серце молодого Михайла Косача, старшого брата Лесі Українки. Олександра Судовщикова звірилась йому з першими своїми віршами, які писала у французькій та російській мовах. З чужих мов перекладала вона оповідання на українську мову. За порадою родини Косачів вступає вона до літературного гуртка в Києві — „Плеяда".

На жаль київська ідилія Михайла і Олександри несподівано мусіла скінчитись. За Михайлом стежить московська поліція й він виїжджає з Києва до Естонії, де студіює на університеті в місті Тарту. Не забуває він і про

Грицько Григоренко

Олександру та радить їй не покидати пера. З якою радістю закінчує Михайло Косач університет, та ще з більшою приїздить до Києва, щоб повінчатись з Олександрою. З Михайла і Олександри вийшла ідеальна пара, бо крім кохання, в'язали їх спільні зацікавлення, спільні духові аспірації та любов до свого зневоленого українського народу. З причин утисків на українське життя, а зокрема на його творців молода пара на жаль не могла жити в Києві; внедовзі після вінчання повертаються вони до Естонії, де Михайло Косач дістав посаду професора.

В 1898 р. появляється перша збірка оповідань Олександри Косачевої під псевдонімом Грицько Григоренко. Ця перша збірка заохотила письменницю до дальшої праці. Спільно перекладає вона з чоловіком твори французьких та англійських письменників. На французьку мову перекладає Олександра Миколу Гоголя, з французької Жуля Верна, пише й видає власні оповідання „Вона грамотна". „Смерди", „Ніяк не вмре" та інші.

Тужила письменниця за Україною і тому дуже раділа вісткою, що чоловік, проф. М. Косача призначено професором університету в Харкові. І хоч яке щасливе було їх життя в рідним краю та не тривало те щастя довго. Несподівана і раптова смерть чоловіка глибоко потрясла душу письменниці. Хоч удар був дуже важкий, вона не зломалась. Осталась вдовою з маленькою донею, Євгенією про яку мусіла тепер дбати. І так як колись її мати з нею маленькою прийняла опіку Косачів, так і вона тепер зі своєю донею повертається до Києва, до прибитої горем матері Михайла, Олени Пчілки

(Косач). В Києві Олександра відзискує духову рівновагу, і не тратячи часу, студіює право, що його успішно закінчує та одержує посаду в суді, а у вільні від обов'язків хвилини, пише оповідання.

Олександра Судовщикова-Косач, виснажена важкою хворобою вмирає на 57-мім році свого життя. Похована в Києві на Вознесенському кладовищі.

У своїх оповіданнях письменниця дає картини життя тодішнього села, де з причин соціяльних умовин панує бруд, голод, брак освіти, брак пошани до жінки, де за кожну дрібницю чоловік жінку побиває, а сам він духом немічний через алькоголь, піянство.

Іван Франко високо цінив талант письменниці. Писала вона і твори для дітей у формі образків і порівнянь, як ростуть діти села, а як діти інтеліґенції в місті. Болїє вона серцем над дітьми опущеними, залишеними на ласку долі. Щоб зарадити лихові, вона радить жінкам здобувати освіту. Творчість письменниці чисто реалістична, можливо й тому не така популярна, як інші письменниці її часу. Ім'я Грицька Григоренка, Олександри Судовщикової Косач увійшло в історію української літератури, як одної з жінок писменниць України, яка в духову скарбницю нашого народу вложила свою частину.

Грицько Григоренко

Ви кажете нема тепер ідеалізму...

— Ви кажете нема тепер ідеалізму, в чистих формах не зустрічається він, а це що?..

Він — щасливий на велику рідню, з якою він живе душа в душу, добре поставлений у своїм департаменті, маючий праці аж по горло — у будень, багато знайомих, товаришів, сослужників, і залежних і незалежних від нього, багато способів насолоди, — у свята, він залишає все це, що він любить, те, що його любить і їде за тисячу верств одвідати її маленьку, сіреньку пташину, що живе затвірницьким, тихим, мізерним, узеньким життям бідної, вічної класної дами.

Що це?

Бідна, сіренька, непримітна пташина, та з душею слов'їною, ти не чекала на це, ти не чекала на таку добрість, ти звикла щоб про тебе забували, ти звикла, щоб на тебе не звертали уваги, ти звикла до самотности, коли твоє „я" душить і ссе тебе саму, як мерзенний осьминога, прилипаючи і впиваючись тисячами присосок...

І нема допомоги, нема виходу, крім самогубства. І вабить ця мара і штовхає в безодню, і шепче: „кінчай!". Кому ти потрібна? Чи не дівчатам отим безпечним, жартуючим метеликам, які ще не „шукають людини" в людях... Умреш ти — завтра на твоє місце знайдуться сотні, тисячі, і може, кращі, бо молодші, і з жагою до життя, не втомлені, не розбиті... Таких іменно треба!..

І ось він приїхав... Коли він увійшов у кімнату, коли поцілував її по-братерськи, коли взяв її за руку і спитався, дивлячись в очі: „ну, що ж ви, як ви? Я приїхав побачити вас, як живете?" вона збилась у грудку, вона задихнулась, вона не могла повірити, що це все їй, що це можливо.

Маленькі, вже з дрібними зморщками попід очима щоки її на мить спалахнули румянцем троянди, і сріблисте від легенької сивини волосся розтріпалось з одного боку від несподіваного машинального руху її руки... І хоч серце її заспівало від щастя, вона не повірила й сказала:

— Ви приїхали ради мене — це неможливе...

— Ми ж друзі від дитячих літ, — сказав він і знов ніжно дивився в її очі.

— Так що? — відказала вона.

— І ви одинокі.

— Так що? — знов обізвалась вона надто сухо.

— У вас душа чистіша від снігу!

— Так що? — уперто повторяла вона: — ви живете так далеко, ви маєте рідню, ви такі зайняті, у вас стільки друзів, стільки рідних, стільки кревних зв'язків, що звичайно одні тільки зв'язують людей, а інших їм не треба...

— І все ж таки я приїхав ради вас і для вас, — сказав він просто і разом урочисто...

І тут почалось для неї щастя приязні — вона мало-помалу переливала всю душу свою в його душу й усі дрібниці блідого недосконалого існування, всі образи, на які не були скупі для неї люди, всі думки, тихі і мляві, як вечірні метелики, що мучили її в безпросвітній самоті, найшли в ньому відгук.

Часто перериваючи сама себе вона проводила рукою по очах і, усміхаючись гарним ус-

Огляд Ювілейного З'їзду СУ Канади

(Докінчення з ч. 11)

Британська Колюмбія — відділ ім. Лесі Українки: Є. Єлиняк, Н. Воробець; Волей — Ольги Кобилянської — М. Антонішка, Марія Вакалюк.

В списку делеґаток відділів східної Канади, що був поміщений в ч. 11, було пропущено ім'я пані Вероніі Кузик, делеґатки відділу св. Ольги в Скарборо.

Крім офіціяльних делеґаток на з'їзді були присутні членки-гості численних відділів — всіх приблизно 200 осіб. Писемні привіти з пожертвами на організаційний фонд наспіли від таких відділів: Ватсон, Саск. — Відділ ім. Лесі Українки, Роблін, Ман. — Доньки України, Винярд, Саск. — Доньки України, Вимер, Саск. — О. Басарабової, Тідор, Саск. — О. Кобилянської, Мічам, Саск. — О. Кобилянської, Мензі, Ман. — Лесі Українки, Норт Бетлфорд, Саск. — Олени Пчілки, Вінніпеґ, Ман. — Ольги Кобилянської, Лашін, Кве. — Княгині Ольги, Овкборн, Ман. — Лесі Українки, Форт Вілліям, Онт. — Доньки України, Толстой, Ман., — Св. Ольги, Росбирн, Ман. — Лесі Українки, Редфілд, Саск. — Лесі Українки, Ватсон, Саск. — Лесі Українки, Монтреал, Кве. — Лесі Українки.

В десятій годині вечором, в четвер, 13 липня, заходами провінціяльної екезекутиви Східної Канади в залі їдальні в будинку при Катедрі Св. Володимира відбулось чайне прийняття для всіх учасників з'їзду.

Ювілейний бенкет, відзначення провідних членок Союзу і відкриття виставки проєкту на 100-річчя Канади

В пятницю, 14-го липня, цілий день до вечері продовжувалась спільна сесія складових організацій Союзу Українців Самостійників, в яких взяли активну участь делеґатки і гості Союзу Українок Канади. Це були ділові сесії, на яких вирішувались засадничі та ідеологічні питання союзних організацій.

На окрему увагу цих сесій заслуговує привітальне слово Архиеп. Михаїла, Єпископа Торонта та Східньої Єпархії. В цім привітальнім від Церкви слові, Владика підкреслив значення організації в житті народу, яка завжди виховує провідників та зберігає національні вартости народу, а зокрема поза межами батьківщини; зупинився довше над значенням слова „самостійник", яке лягло в основу цієї заслуженої організації Союзу Українців Самостійників. В цім слові полягає мудрий зміст — говорив дост. гість — самостійник, це людина незалежна, з виробленим власним світоглядом, з почуттям національної достойности і приналежности до свого народу. Підкреслив Владика у своїм слові і засадничі справи світських і церковних організацій — „вони мусять йти паралельно з собою і доповнювати одна одну. Лише повна солідарність буде запорукою нашого майбутнього — церкви як члени церкви, в організації як члени організації" — закінчив Владика своє обширне привітальне слово.

В шостій годині вечером, до будинку Осередку Освіти на 155 Каледж вулиця з'їжджаються учасниці з'їзду. Тут того вечора відбувається маніфестація — святочна сесія Союзу Українок Канади, ювілейний бенкет та відзначення почесним членством заслужених провідниць організації. Друга атракція — це виставка образів українських мистців відзначених на конкурсі, як один з проєктів Союзу Українок Канади на сторіччя Канади. Всіх учасниць з'їзду цікавить виставка. Це проєкт цілої організації, відділи Союзу складали свої датки на купно вибраних образів, а головно, мистець Василь Курилик мав дати в малюнках історію української жінки-піонерки в Канаді.

Просторі залі Осередку Освіти заповнюються святочно убраними панями, які оглядають образи, що приміщені у вестибюлі, хоч і освітлення для виставки не найкраще. Читаємо імена мистців на виставці: Василь Курилик, Олена Мордовець, Петро Сидоренко, Петро Магденко, Таня Зварич, Віра Вахна-Мокрицька і Рома Новаковська. Найбільше образів має тут Василь Курилик. Він же спеціяльно був заангажований намалювати для конкурсу 20 образів з піонерського життя української жінки в Канаді.

Хоч офіціяльне відслонення (символічно один образ) відбудеться аж по бенкеті, між глядачами виставки точаться цікаві розмови. Тут і там чути критичні завваги на певну композицію мистця В. Курилика, інші знов підкреслюють його символіку, розцінюють вартість образів з точки історичного процесу поселення

міхом, в якому видно було її душу солов'їну, говорила: „Ні, це казка, це просто казка!"

А весняна тепла, чиста, зоряна ніч дивилась до них у вікно й шепотіла ніжним, тільки що розвитим, ще липким листячком: „людина, людина, людина"...

Одно життя було урятовано.

українців в Канаді, обговорюють деталі; персонажі у мистця виходять дещо грубі, незграбні. Хтось з Комітету Проєкту гаряче пояснює, що це стиль мистця і про це не вільно забувати, що образотворче мистецтво не може бути фотографією, але так само як і літературний твір мусить мати певну ідею, розв'язувати певну проблему, інакше воно втрачає свою художню вартість...

Час вечері-бенкету перериває шумні розмови, дискусії, переконування. Заля їдальні заповнюється гостями, делегатками. За прибраний квітами головний стіл засідають членки центральної управи, присутні бувші голови організації та почесні членки. Для всіх це святочна хвилина, піднесення. Місце господині вечора займає уступаюча голова Союзу Українок Канади пані Анна Токарик. До залі входить Прот. Дмитро Фотій, щоб провести молитву, та поблагословити страви. По молитві вечеря. Настрій у всіх погідний, радісний. Ось пані Токарик підносить тост до королевої Єлисавети II, поіменно представляє гостей за головним столом і виголошує коротке святочне слово.

Починається святочна програма, на яку очікують учасниці з'їзду. Це ж один з тих світлих, зворушливих моментів, коли спільна праця тисячів одиниць зливається в одно, коли відчуваємо в собі потужну силу єдности думки і чину, коли ідеал служіння своєму народові огортає нас почуттям вдоволення за вибрану в житті дорогу трудів і посвяти для громадської справи. В програму вечора входить святочна промова ініціяторки й одної з організаторок Союзу Українок Канади пані Савелі Стечишин „Актуальні проблеми і вимоги українського життя" і вшанування почесним членством заслужених провідниць членок.

Гучно вітає заля довголітню провідницю Союзу і головну доповідачку з'їзду, пані Савелю Стечишин, яку представляє пані Стефанія Пауш, бувша голова Союзу Українок Канади. Доповідь робить сильне враження, подекуди викликає хвилювання. Доповідачка підкреслює не лише все те, що було у нас гарного, чого досягнуто, але й те, що було і є слабими місцями в нашім громадськім житті, вказуючи вихід на правильніший шлях, на зміни, які зайшли в нашім суспільно-громадськім житті в Канаді. (Доповідь в наступнім числі). Подяку та оцінку доповіді пані Стечишин висловила заступ. голови Союзу, (теперішня голова) Леся Хорош Ґреґорі і з нагоди сорокріччя організації вручила пані Стечишин, як одній з піонерок жіночого руху та довголітній голові Союзу Українок Канади, подарунок на знак признання пошани за вложені труди і на пам'ятку цього з'їзду.

Наступною точкою програми це відзначування членок-провідниць організації. Та перед тим слідує ще одна окрема точка, а саме: офіціяльне вшанування уступаючої голови Союзу Українок пані Анни Токарик по відбутій чотирорічній каденції. Церемонію вшанування і вручення дарунку провела перша заступниця голови Союзу, пані Калина Сакалюк, даючи оцінку заслуг пані Токарик, як за часу головства, так і далеко перед тим, майже від самих початків оснування організації.

Після прочитання складу першої центральної управи Союзу Українок Канади з 1926 року, пані Сакалюк знову провела церемонію вручення брошки, як символічної відзнаки всім бувшим головам Союзу Українок: Савелі Стечишин, Анастазії Рурик, Марії Ткачук, Ользі Свистун, Софії Василишин, Наталії Когуській, Доці Яндовій, Ользі Войценко, Катерині Міськів і Стефанії Пауш.

По цім сеньйорка жіночого руху пані Марія Мадюк провела вручення почесного членства таким паням: Добр. Ользі Савчук, Розині Драган, Ганні Романчич-Ковальчук, Марії Ткачук, Наталії Когуській, Ользі Войценко, Катерині Міськів, Софії Василишин, Стефанії Пауш, Калині Сакалюк, Доці Мандзюк.

Кінцеве слово голови Союзу Українок Канади, пані Анна Токарик, в якім, між іншим, вона подякувала Осередкові Освіти за безплатне приміщення закінчувало святочну програму бенкету.

В годині 9:30, у вестибюлі, який також служить за сальон, відбувається формальне відкриття виставки образів конкурсу у зв'язку із сторіччям Канади. Церемонію офіційного відкриття провела пані Доротея Денисон, дружина посадника міста Торонта. Тут вже була мішана публіка, англомовна, члени складових організацій СУС, молодь. Цією частиною програми керувала членка Комітету Проєкту Сторіччя, пані Ольга Гамара. У своїм обширнім слові вона представила пані Денис, та оповіла значення такого проєкту Союзу Українок Канади в роковини сторіччя Канади.

В цім же сальоні, при святочно прибраному столі пані подавали чай та дарували гостей ювілейним короваєм (тортом). Це була друга нагода товариської зустрічі і гутірка по вчорашнім чаю в залі Катедри.

Ділові сесії Союзу Українок Канади, звіти уступаючої управи, молодечі організації і музей Союзу Українок, доповнення статута, вибір нової центральної управи, закінчення з'їзду

Субота, 15 липня рано з'їзд приймає звіти дворічної діяльности організації. Звітують: Кореспонденційна і ділова секретарка Орися Сушко, рекордова секретарка Юлія Никіфорук, заступниці голови: Калина Сакалюк, Доця Мандзюк, Оля Андрущак, Стефанія Яхимець, касієрка Галя Липка. Звіти референток поодиноких ділянок: горожанства — Оля Гамара, дитячих садочків — Стефанія Магус, зовнішніх зв'язків — Анна Балан, культ-освіти — д-р Ганна Янішевська, фундації ім. Н. Кобринської (видавничий фонд) — Марця Сеніцька, Цивільної Оборони — Галя Слюзар, журнала „Промінь" — Ольга Завісляк, добродійної праці — Оля Куць, молодші відділи СУМК — Наталя Базюк, міжнародніх справ — Катерина Міськів, комітет сторіччя Канади — Анна Балан (проєкт), Комітет народного мистецтва і музею Союзу — Анастасія Буряник.

Звіти членок центральної управи, референток і комітету виказали поважно пророблену у двох роках працю організації в цілому. По відділах Союзу, крім місцевої господарської праці в громаді, відділи опікуються українськими школами, по більшій часті самі фінансують їх, членки на місцях навчають в недільних школах, займаються організуванням і програмою улаштовування освітних вечорків, святкування рокових національних свят, створились по більших відділах гуртки книголюбів, які улаштовують літерат. вечорі. Поважну працю виконують відділи для журнала „Промінь", колектують передплати, жертвують на пресовий фонд, дописують до журнала про працю на місцях. В останній 1967 рік — рік ювілею Канади, членство по відділах включалось в місцеві комітети століття, плянували свої окремі проєкти і складали пожертви на проєкт Союзу Українок Канади. Впродовж двох років відбулось десять провінціяльних з'їздів в таких провінціях: Бріт. Колюмбії, Альберті, Саскачевані, Манітобі і Східній Канаді і приблизно стільки окружних з'їздів.

Не менш активною була ділянка репрезентативна: в КУК, в провінціяльних і домініяльних конвенціях Канадійської Національної Жіночої Ради, а через неї і в Інтернаціональній Жіночій Раді в Тегерані за участю чотирьох членок Союзу Українок Канади в червні 1967 р., в з'їзді Спілки Українських Журналістів, у Федерації Етнічної Преси, в комітетах століття Канади та різних добродійних канадійських установах.

Під час звітування про фінансовий стан Союзу Українок, виявилось, що журнал „Промінь" поносить поважний недобір. Слово в цій справі забрала редакторка Н. Когуська, з'ясовуючи загрозливий стан преси, біля якої мусять стати відділи на місцях. Причиною недобору є те, що ціни на папері піднеслись майже вдвоє, оплата друку, пошта, Чи піднесення ціни на передплату буде практичним? В дискусії в цій справі забрали слово: пані А. Цибак і пані П. Сліпчук з Едмонтону, пані М. Сенишин з Монтреалу та пані М. Білоус з Давфину. Вислід дискусій: постаратись побільшити число передплатниць по відділах (кожна членка повинна передплачувати журнал), побільшити пресовий фонд та апелювати до відділів про фінансову піддержку журнала.

З дискусії над проєктом сторіччя, пані Оля Гамара, яка заступає голову Комітету Сторіччя пані Анну Балан, рекомендує, щоб працю над проєктом продовжувати далі, поповнювати новими творами колекцію образів та зорганізувати виставку цих образів по інших провінціях Канади. Ці рекомендації з'їзд щиро повітав.

Після доповіді референтки молодших відділів СУМК пані Наталії Базюк, в якім вона підкреслила брак фахових провідних сил молоді та потребу поліпшити виховну програму. По цій лінії відбулась дискусія, у якої висліді рішено, щоб центральна управа Союзу Українок Канади заангажувала кваліфіковану особу, яка би опрацювала курс для інструкторок СУМК. Було б дуже пожаданим відбути курси для інструкторок бодай провінціяльні, однак видання помічного виховного підручника дуже важливо мати вже тепер. Були рекомендації, чи можливо було б покористуватись програмою Пласту.

В справі дошкілля (дитячі садочки) доповідь виголосила референтка Стефанія Магус на спеціяльній окремій сесії для зацікавлених. (Доповідь поміщена в ч. 11). З'їзд рішив скріпити цю ділянку та щоб Комітет Дошкілля нав'язав ближчі відношення з домом, а особливо з матерями.

В пополудневій сесії в суботу головну увагу учасниць притягала доповідь пані Розини Драган про музей Союзу Українок Канади, його експонати, про стале приміщення музею, про

його сьогоднішній стан і пляни праці на майбутнє біля нього. Висунено думку про власний будинок для музею та іншу працю, над якою проведе досліди центральна управа Союзу Українок Канади.

В той час, коли номінаційна і резолюційна комісії докінчували свої наради, проведено збірку на організаційний фонд Союзу Українок Канади і зібрано $797.00. В цей самий час предсідниця з'їзду проголосила вислід кампанії за новими передплатниками журнала „Промінь". Першу нагороду одержала пані Д. Масцюх з Ванкуверу, другу п. Василь Перепелюк з Флин Флону, Катерина Міськів з Едмонтону та Марія Квас з Торонта. З'їзд висловив оцінку контестантам за працю над придбанням нових передплатниць журналові.

До ділових справ пополудневої сесії належали прийняття поправок і додатків до статута Союзу Українок Канади, буджет до центральної установи СУС та внески і дискусії над біжучими діловими справами організації.

З'їзд Союзу Українок закінчувався вибором центральної управи на каденцію чотирьох років. Голова номінаційної комісії пані Марія Білоус предложила з'їздові листу намічених кандидаток на кожний пост, яку з'їзд одноголосно прийняв та повітав новообрану управу. Цю частину формально провела редакторка Н. Когуська. Відпускаючи уступаючу голову з її позиції, предсідниця висловила оцінку чотирорічної праці та посвяти для організації, пояснила учасницям сесії, що згідно з статутом Союзу Українок каденція голови, або інших членок центральної управи є чотири роки, повітала нову голову, зложила їй ґратуляції та всім іншим членкам новообраної управи.

Слово забрала уступаюча голова. Вона подякувала номінаційній комісії за працю, зложила подяку учасницям з'їзду, членкам центральної управи за співпрацю та виконала церемонію передачі головства новій голові, вручивши їй спеціяльний нашийник-символ провідництва організації і попросила її до слова.

Гучно і щиро повітав з'їзд нообрану голову та її слово, в якім закінчуючі останні речення були: „Нехай допоможе нам Бог і умудрить нас розуміти ідею і напрямок нашого Союзу. Нехай збереже нас у єдності і однодумності та допоможе нам провести у життя ваші і мої світлі наміри. Щасти нам, Боже!". (Склад центральної управи був поміщений в числі 8-9 журнала „Промінь"). З'їзд Союзу Українок Канади закінчено відспіванням гимнів — українського і канадійського в 5:30 по обіді.

Того самого дня в 7:00 вечора відбувся в готелі Роял Йорк бенкет СУС, на якім виголосив промову дост. Дж. Т. Торсон, колишній федеральний посол і міністер. Тема його промови була: „Вигляд Канади в її другому столітті".

В неділю, по Архиєрейській Службі Божій відбувся спільний обід заходами відділу Кн. Ольги, на якім виголосив коротку промову редактор „Українського Голосу" І. Г. Сирник. На пообідній спільній сесії виголосив цінну доповідь гість-доповідач, широко знаний журналіст д-р Роман Рахманний.

З'їзд закінчувався величавим концертом в неділю ввечорі в авдиторії „Гарборд Каліджет" силами Союзу Української Молоді Канади.

Юлія Никіфорук, секр. з'їзду.

ПОПРАВКА:

До статті „Українські жінки героїні" Марії Волосевич, поміщеної в числі з листопада 1967 р., робимо такі справлення: на стор. 19 в останнім рядку має бути Оксана **Стешенко,** замість Стеценко; на стор. 21 має бути Олександру **Підгірську,** замість Підгінську і 500 героїнь **Кігери,** замість Кітери.

Крім того авторка у своїй праці покликалась в трьох місцях на таких авторів і журнали: „Бюлетень СБУВ" ч. 19 за 1964 р. — полк. І. Липовецький; полк. Задояний — „Дороговказ" в ч. ч. 1, 2, 3 за р. 1964, „Дороговказ" ч. 4 за 1965 р. та „Молода Україна" ч. 2 за 1952 р.

Редакція.

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
від
CROPO FUNERAL CHAPEL
TELEPHONE: JU 6-8044
N.W. Main at Luxton, Winnipeg 4, Man.
Thomas B. Cropo — president

PROMIN

Vol. IX, 1 ENGLISH SECTION January 1968

REMARKS BY THE SECRETARY OF STATE FOR EXTERNAL AFFAIRS, THE HON. PAUL MARTIN, AT THE UNVEILING OF THE UKRAINIAN CENTENNIAL PLAQUE, NATIONAL LIBRARY, OTTAWA, ON JULY 31, 1967, AT 5:30 P.M.

In this Centennial Year, we have many occasions to celebrate the achievements of our country during the last one hundred years, and reflect on the rich pattern of events which have made Canada what it is today.

In those one hundred years, there are few stories with more interest, drama and significance for the country as a whole than the arrival of the first Ukrainian settlers in 1891, and their pioneer life in the new land. The spirit of those first settlers and their descendants was reflected in an address directed to a former Governor-General (Lord Tweedsmuir) some years ago:

> "We have found more than richness of soil, for we have found freedom to express our thoughts and the right to worship God according to the dictates of our conscience, and an opportunity for our cultural and economic development, at the same time playing our part in the spiritual and material growth of Canada."

Today there are more than half a million Canadians of Ukrainian origin, most of them born in Canada. Members of the Ukrainian community have enriched Canada greatly by their contributions to its political, agricultural, industrial and professional development. By preserving their identity within the larger community of Canada, they have added something of great value, of strength and colour, to the Canadian character.

It is the glory of Canada that we can all be Canadians without conforming to a uniform cultural standard, without ceasing to be ourselves. Ours is a nation whose people are tolerant of differences and who appreciate the value of cultural diversity. Our destiny can be denied only by ourselves.

Because Canada is what it is, I am deeply honoured to have this opportunity to pay tribute to the contribution which has been made to Canada by those of its citizens whose traditions and culture are drawn from the Ukraine. This Centennial Year is an occasion for remembering not only the achievement of Confederation one hundred years ago, but also the many and varied achievements of all of Canada's peoples in the intervening years. May our celebrations this year serve as an inspiration for even greater achievements, as individuals, as peoples, and as a country in the years ahead.

I think it is most fitting in this Centennial Year that the Ukrainian contribution to the structure of Canada should be commemorated by the placing of this plaque in our new National Library.

It was one of the Fathers of Confederation, Joseph Howe, who said:

> "A wise nation preserves its records, gathers up its muniments, decorates the tombs of its illustrious dead, repairs its great public structures, and fosters national pride and love of country by perpetual reference to the sacrifice and glories of the past."

We in Canada are not only preserving our great public structures, but as a dynamic and growing country we are building new ones, such as this Library. And it is, I believe, a matter of pride and satisfaction that it will be embellished by symbols like this plaque, reminders of the "sacrifice and glories of the past", and the promise of the future.

I am deeply honoured to be present here today, to unveil the Ukrainian Centennial Plaque. May it serve as an inspiration to us all, in our efforts to build a Canada more fully aware of itself, and of its great destiny.

Найкращі побажання Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
складає
ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В МАЗЕПІ САСК.
А. Ягольницька — голова
О. Маковська — секр.

CANADA

СТАВАЙТЕ КАНАДСЬКИМИ ГРОМАДЯНАМИ

Канадське громадянство може допомогти Вам осягнути успіху у Вашому житті.

В багатьох випадках, канадські громадяни мають першенство в отриманні праці. В деяких випадках вимагається мати канадське громадянство, щоб взагалі отримати працю.

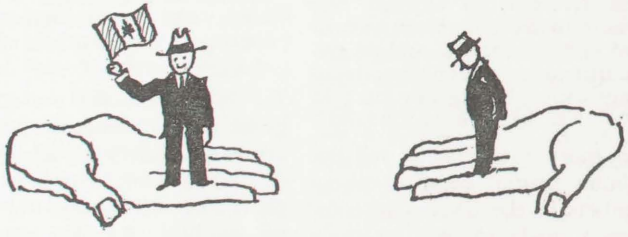

Отримати канадське громадянство легко тим, хто відповідає вимогам. Суди Громадянства завжди готові Вам допомогти. Вони знаходяться в: Halifax, Moncton, Montreal, Ottawa, Sudbury, Toronto, Hamilton, Kitchener, St. Catharines, London, Windsor, Winnipeg, Regina, Saskatoon, Calgary, Edmonton і Vancouver. Зверніться до найближчого Суду негайно.

Якщо бажаєте, можете писати прямо до:

THE REGISTRAR OF CANADIAN CITIZENSHIP, OTTAWA.

Judy LaMarsh

ДЖУДІ ЛАМАРШ,
Міністер Внутрішніх Справ Канади

Наталія Кібець

По країні наших батьків

ШЛЯХАМИ ПОЛТАВСЬКИМИ

Від Києва через Полтаву до Харкова прослався широкий асфальтовий шлях. Їдемо ми просторами Полтавщини, оспіваної в народних піснях Котляревського, Шевченка, Гоголя, Короленка, Панаса Мирного.

Мандруємо ми краєм, зображеним на чудесних картинах майстрів живопису. Хороше мандрувати літом по Україні. Нагородив Бог її красою, та люди псують її. Приємно проїхати її шляхами — дорогами, коли розкриваються перед вами все нові, й нові обрії, налиті золотом і блакиттю! Сонячно колосисте безмежжя манить і кличе вас. Легкі тепловії лоскочуть покрите смагою лице. Біло-жовті ромашки і фіялкові васильки кивають вам з узбіччя шляху, як давньому знайомому, і перепели в нескошених житах ніби запрошують до степових криниць — пить ходім!

пить ходім!

пить ходім!

Як хороше пройтися тобою, земле моя, особливо в жнивну пору, коли поля стиха видзвонюють струнами стеблин, коли над гречками гудуть невидимі арфи і снують свої струни невтомні бджоли, коли жайворонок грає в блакиті на першій скрипці, а соняшники під подихом вітру б'ють у літаври. Зупинишся, зачарований степовою оркестрою і стоїш серед буйного привілля. Душа настроєна на мажорний ніжний лад, а в глибині серця зріє бентежна пісня.

Ніде нема такого степового роздолля, як на Вкраїні, таких соняшників, ромашок, чебрецю, зелених тополь, що впираються своїми головами в блакитне небо, степових джерельних криниць із прозорою цілющою водою, п'янких пахучих трав, вузеньких протоптаних стежок у високому житі...

Тож, мабуть, від того Україна багата на поезію, на людей із широкою душею, ласкавих та ніжних матерів, на співучих дівчат і на веселих кмітливих діточок. Яка приємність зустрітися і поговорити коло палаючого багаття у старого діда на пасіці. А дід — пасічник любить пригадати далеке — минуле і льється його розповідь пронизана янтарним медом і запахом вощини. Пахкає його люлька з-під сивого вуса і дивляться на все з-під кошлатих брів зовсім юні зіркі очі. Як багато вони бачили і й пережили...

Вам, можливо, знайомий нарис українського письменника Панаса Мирного „ПОДОРОЖ ВІД ПОЛТАВИ ДО ГАДЯЧА", давно колись написав письменник цей твір, давно те діялось...

А чи не проїхати й нам цим шляхом?

Давній полтавський шлях пролягав через хутори і села колишнього Зіньківського повіту. По дорозі зустрічаємо міста і села, високі тополі край доріг, старі дуплисті верби над криницями. Навколо вас своєрідна краса полтавського степу з долинами та балками, з крутими схилами й косогорами, на яких ще й зараз стоять архаїчні вітряки поруч із велетенськими крилами вітродвигунів.

Благодатна полтавська земля чудова і на весні, коли зодягнеться вона в молоду зелень та білоцвіття садів, і в літку, в гарячу пору жнив, коли закипає степ міддю і золотом, коли пливуть у шумливому, жовтогарячому морі хлібів степові кораблі. Тихі й ласкаві ріки Полтавщини прибирають інший вигляд мальовничості від мережі високовольтних ліній і нафтових вишок.

За Полтавою, коло Шведської могили в зеленому блиску стоять, ніби почесна варта, явори. Тут сплять вічним сном українські козаки і шведи, що полягли в битві з гренадерами Петра І відвойовуючи волю Україні.

Широкий полтавський шлях прослався полями, через прадавній диканський ліс і поминувши Диканьку біжить далі на Опішню, Зіньків і Гадяч. Дивишся на поля, що розкинулися край шляху і мимоволі зринає в пам'яті:

Багат і славен Кочубей
Для лук його межі не має;
Там коней, втіху для очей,
Без вартових він випасає.
Немало в нього хуторів
В садах полтавських неозорих...

Колись ці землі належали Кочубеєві, а тепер це поля диканських колгоспів. Нині й Диканька не та і шляхи до неї не ті, якими колись їздили чумацькі мажі, скрипучі вози й тарантаси. Лише диканський ліс наче б то незмінився. У ньому й зараз ростуть дуби, що їх давно колись посадив Гоголь. Ще кілька кілометрів — і ось Диканька оспівана Гоголем, з усіма її красотами та багатствами.

На центральному майдані стоїть пам'ятник Миколі Гоголю, збудований за проєктом талановитого скульптора — самоука Леоніда Ільченка в день сторіччя з дня смерті великого

письменника.

Лопоче грайливий вітер, б'є крилами об шкло машини. Пропливають поля. Молоді деревця шумлять на узбіччі, ніби зелені семафори відкриваючи шлях на Опішню. Ось і воно, тихе містечко в садах — розкинулоєь на крутому косогорі неподалік Ворскли.

Здавна славиться Опішня на всю країну своїм гончарством. Тут виробляють чудові глечики, куманці, вази. Опішнянський посуд, прикрашений українським орнаментом і своєрідними розписами можна зустріти на виставках та музеях України і Росії, а також в Канаді на Світовій виставці в Монтреалі EXPO 67.

По шляху на зустріч нам попадаються більші чи менші села, кожне з них має свою історію. На тихій річці Грунь-Тишань за густим лісом розкинулось село Бірки, про людей і це село багато писав за своє життя Остап Вишня (Павло Михайлович Губенко), який сам родом із села Груні, яке недалеко від Вірки.

Поминувши села, перетнувши соснові бори, перескочивши міст через Псьол, під'їжджаємо до Гадяча. Гадяч рідне місто Панаса Мирного. З його історією пов'язана доля багатьох інших письменників. Жили тут на хуторі Зелений Гай, Леся Українка та її мати Олена Пчілка. Гостювала в Косачів Ольга Кобилянська. Жив у Гадячі й Михайло Драгоманів — дядько Лесі Українки. Взагалі ці краї багаті на історичні місця.

Варто тільки продовжити нашу подорож і від'їхати кілометрів сорок од Гадяча, як потрапимо в Лохвицю, в центрі якої стоїть пам'ятник Григорієві Сковороді. А поруч у селі Харківцях, могила письменника Архипа Тесленка.

Хто з вас не читав хвилюючих творів Миколи Гоголя. Миргород і Сорочинці...

Колись це були села і хутори...

Тепер поблизу Диканьки і Миргороду звелися високі нафтові вишки.

Миргород стоїть в долині мальовничої річки Хорол, притока Псла. Які тут чудові перелiски! А які чарівні білі березові гаї, зовсім як на картині художника Куїджі. На берегах Хоролу схилилися верби і лозняки, шумлять очерети і рогіз здіймає вгору свої брунатні качалочки.

На піщаних мілинах грає риба. Золотисті пляжі для бажаючих відпочити. Далеко розійшлася слава про „дивовижні, чудові миргородські калюжі".

Миргородщина дала світові велетня художнього слова — ГОГОЛЯ — славного сина українського народу. Він народився в Великих Сорочинцях, які розкинулися на березі Псла. Своє рідне село Гоголь прославив у повісті „СОРОЧИНСЬКИЙ ЯРМАРОК". Сьогодні в цьому селі сорочинські швачки вишивають прекрасні українські сорочки. На місці спаленого будинку в якому народився Гоголь збудований новий, в якому відкрито музей Гоголя. Посеред села стоїть пам'ятник великому письменникові. В Миргороді бував Тарас Шевченко. Тут народився, жив і працював видатний український художник О. Сластьон.

Полтавщина або Полтавська область у нинішніх адміністративних межах починається за Яготином, що стоїть на крутому березі р. Сули. Збудована на цій невеликій річці гребля високо підняли води й розлилися під Яготином справжнім морем. Зараз тут державний заповідник. На високій горі стоїть старий парк, насаджений ще кріпаками князя Репніна. Колись цим парком прогулювався, гостюючи в князя і його дочки Варвари Шевченко. Тут він створив поеми „ТРИЗНА" і „СЛІПА". Нині серед старих дубів височить пам'ятник Тарасові Шевченку, неподалік, через дорогу — музей в якому зібрано речі, пов'язані з пам'яттю великого поета.

Край шляху майнула Богданівка з зеленими садками і золотими картузами соняшників, а далі попливли зелені розливи хлібів. Оце і є ті кононівські лани, які так чудесно оспівав у своїй новелі „Інтермеццо" Михайло Коцюбинський.

На крутому березі річки Сули розкинулось мальовниче місто Лубни. Місто Лубни вперше згадується в „духовній грамоті" князя Володимира Мономаха, який княжив у Переяславі, а згодом у Києві. В ті далекі часи укріплене місто належало до прикордонних сторожевих фортець переяславської землі. Пізніше в Лубнах осіли польські князі Вишневецькі. Проти утисків польської шляхти під Лубнами в 1556 році козаки мужньо бились під проводом Северина Наливайка.

Цікаво відзначити, що в двадцяті роки 17 ст. в Лубнах з'явилася перша на Україні аптека, згодом при ній було створено т. зв. аптекарський сад, де вирощувалися розслини, з яких ви готовляли ліки. Цю традицію Лубни підтримують і сьогодні.

Неподалік Лубен, лежить місто Гребінка. Тут на хуторі Убєжище, поблизу села Мар'янівки 1812 року народився і жив відомий український поет і байкар ЄВГЕН ГРЕБІНКА. 1843 року до нього в село приїздив Т. Шевченко

з Яготина. Євгена Гребінку поховано в Мар'янівці.

За Лубнами на рівнині, при тихій степовій річці Хорол лежить місто ХОРОЛ. Глянеш на нього і не віриться, що йому понад 800 років і що воно виникло раніше Москви. Хорол згадується ще в літописах XII ст. Саме тут під час походу половців київські князі Святослав і Ігор громили орди хана Кончака. В Хорольському районі — село Мелюшки народився і жив відомий український поет Левко Іванович Боровиковський.

Трохи далі від Хорола, в бік Дніпра розкинувся мальовничий закуток Полтавщини — Веселий Поділ. Це батьківщина відомого українського поета — байкаря ЛЕОНІДА ГЛІБОВА.

Неподалік Веселого Подолу в селі Гриньки народився, жив і довгий час працював славетний український композитор МИКОЛА ЛИСЕНКО.

Від Хорола звертаємо з автотраси і прямуємо на Кременчук. Дорога в'ється між хлібами. Вдалині блиснула безмежна широчинь води. Наче б — то море серед степу.

Море, і справді! А називають його Кременчуцьким. Величезна гребля Кременчуцької гідроелектростації перетнула русло старого Дніпра і води Славути рухають могутні турбіни. Над морем стоїть помолоділе, овіяне свіжим подихом дніпровських вітрів — Кременчук.

Поблизу міста знайдено великі родовища залізної руди. Колишнє провінціяльне місто стало індустріяльним.

Сталевий міст перекинувся з лівого берега на правий. Він з'єднує Кременчук із Крюковом, індустріяльним районом міста, який можна порівняти з київською Дарницею.

Від Кременчука широкий шлях стелиться на Полтаву. Недалеко від Нових Санжар у степу звелися в небо бурові вишки. Тут знайдено великі запаси газу й нафти. До кременчуцької аномалії додалося ще одне багатство полтавської землі.

А ось і сама Полтава*). Стоїть вона в чудовому вінку вишневих і яблуневих садів, задивилась у Ворсклу на свою вроду.

Полтава — одне з найстародавніших міст України. За даними археологічними розкопок відомо, що на місці теперішньої Полтави, ще VIII-IX ст.ст. існувало слов'янське поселення, знищене згодом під час монголо-татарської навали.

В XIV ст. місто увійшло до складу великого князівства Литовського. Назва Полтава згадується 1430 року в грамоті великого литовського князя Вітовта. На початку XVII ст. Полтава була сотенним містом українського козацтва. Пізніше — полковим містом. Під стінами Полтави відбулася Полтавська битва.

Полтава внесла чимало в скарбницю української культури й мистецтва. В Полтаві 1769 року народився український письменник ІВАН КОТЛЯРЕВСЬКИЙ — творець „Енеїди", „Наталки Полтавки", „Москаля чарівника". Довгий час, аж до самої смерти у зеленому місті над Ворсклою проживав В. Г. Короленко. Тут він і похований. 10 травня 1879 р. в цьому історичному місті народився Симон Петлюра — Голова Директорії та Головний Отаман Війська Української Народної Республіки.

Окрасою Полтави був історіко-краєзнавчий музей збудований ще до революції відомим архітектором П. Кричевським. У цьому унікальному палаці зберігалися неоцінені скарби українського народу. А самі стіни були розписані чудовими картинами відомого художника Васильківського, який по закінченні Петербурзької Академії Художеств оселився в Полтаві.

Під час другої світової війни — палац музей був знищений і розграблений частково росіянами — вивезли на „схов" до Уралу, а решту розтягли німці. Після війни його знову відбудували, але тих цінностей вже не вернеш. Полтава після війни потроху відбудовується. Насаджують парки, сади і сквери. Полтава має три вищі учбові заклади, 49 шкіл, науково-дослідний інститут свинарства. На Полтавській Сільсько-Господарській дослідній стації ведуть наукову роботу понад сто кваліфікованих робітників. Є бібліотеки, клюби і театри, але в одних бракує українських книжок, а в других української мови.

В серці України — Полтаві, пануюча мова російська.

січень 1967 р.
Міннеаполіс, Мінн.

*) В стародавніх літописах Полтава називалася „Лтава" або „Олтава", згадується, що у 1174 році під Лтавою військо князя Ігоря Святославича здобуло перемогу над половцями.

У гостях

Господиня: Вітаю вас, дорогий Василю Петровичу! А де ж ваша дружина?

Гість: Розумієте, ми тягли жеребок, кому йти до вас...

Господиня: Ну, й ви виграли?

Гість: Ні, програв...

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

РІЗДВО

Сьогодні Різдво.

Гуде дзвін і несе цю радісну вістку в кожну хату. Всі йдуть до церкви. Тріщить сніг під ногами. Весело блищать зорі на темному небі

„Різдво Твоє, Христе Боже наш!" — співають у церкві школярі тоненькими голосами. За ними басом потягають господарі.

Скінчилася Служба Божа. Радісно поспішають люди додому. По дорозі поздоровляються з святом Різдва Христового.

Вечоріє.

Гуртами ходять колядники. На одній улиці співає мала дітвора, мабуть школярі.

А там за звіздою йдуть парубки. Заходять в одну хату, в другу. Складними голосами співають звісну коляду

„Бог предвічний народився,
прийшов днесь із небес,
щоб спасти люд свій весь
і утішив всіх
Слава Богу заспіваймо,
честь Сину Божому,
Господу нашому
всі ми віддаймо.

РАДІСНА НОВИНКА

Радуйтесь, вкраїнські діти.
Ось вам радісна новинка:
Зближається Святий вечір!
Ясно загорить ялинка!

І зрадіють любі діти,
Малі хлопчики й дівчатка,
І обступлять всі ялинку,
Мов маленькі янголятка.

Про даруночки гарненькі
Вже подбали батько й мати,
Тож за пильність і за чемність
Кожне зможе щось дістати.

Тому коник, тому трубка,
Тій є лялька для забави,
Тому спис і гостра шабля,
Добувати чести й слави.

Але книжечка цікава —
То найкращий подарунок,
Як у книжці ще до того
Неодин знайдесь малюнок...

Гарна книжка, то учитель
І приятель є вірненький,
Це і памятка найкраща
Від татуся і від неньки.

Книжка ці Великі Свята
Всім найкраще осолодить,
Де є книжка — там розрада,
Щастя й доля там приходить!

Ю. Шкрумеляк.

ОСИПОВІ ІМЕНИНИ

В другий день по Різдві є свято Йосифа-Обручника, що опікувався маленьким Ісусом і Його Матірю Марією, як Ісуса шукали Іродові вояки, щоб убити Боже Дитя.

На св. Йосифа є іменини всіх Осипів, великих і маленьких. Отже були й іменини нашого Осипа Медяника, ученика другої кляси.

Мамця подарувала йому рано гарну книжечку з образками і побажала успіхів у науці, а вкінці сказала:

— Осипцю, хочу тобі в день іменин зробити ще одну приємність. Скажи, що собі бажаєш?

— Мамусю, я прошу відв'язати нині бідного Бурка від його буди, нехай ходить собі один день свобідно.

— Бурко — лютий пес, може покалічити людей! — сказала мати.

— Я буду його пильнувати і не дам йому нікого зачепити, прошу мені вірити.

— Ну, добре, позволяю тобі!

Врадуваний Осип побіг на подвіря і відчепив ланцюх з шиї кудлатого Бурка.

Пес не чувся з радости. Скакав на Осипа, лизав його по лиці й по руках, ніби дякував йому за добре діло. А по хвилині потряс кудлами і як вихор пігнав полями. Осипцьо вже налякався, що Бурко десь покусає дітий, що ходили ще в той день з колядою. Але яка була його радість, коли за якої чверть години Бурко надбіг з поля і почав ластитися коло його ніг і ходити за ним слід у слід! Осип аж здивувся, що пес зробився такий лагідний.

Цілий день ходив він з Бур-

ком і тішився його радістю, а Бурко не відступав від нього ні на крок і не зачіпив ні одної дитини.

— Це мої найриємніші свята й іменини! — сказав Осип вечером, прив'язавши Бурка до буди.

— Вірю тобі, сину! Бо зробити комусь добро, то найбільша приємність. А ти вчинив нині Буркові найбільше добро, яке є в світі: ти бодай на один день зробив його вільним!

„С Д."

НА НОВИЙ РІК

На український Новий Рік малі хлопці ходять новолітувати, або інші кажуть засівати. Набирають у торбинку збіжжя, і раненько біжать по хатах і віншують всіх домашніх. При цім вони засівають зерном по хаті і приказують:

Сій, Боже, роди Боже,
жито, пшеницю
й усяку пашницю,
щоб з одного колосочка
Була жита повна бочка.

Найкращі побажання

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

всім нашим покупцям засилає

VATRA FUELS LTD.

А. Дольницький, президент

Montreal 36, Que. 6490—13th Ave.

TELEPHONE 725-9897

З Різдвом Христовим та Новим Роком

щиро вітаємо

Блаженнішого Митрополита Іларіона, Владик і все духовенство нашої церкви, членок проводу Союзу Українок Канади в центральній управі, провінціяльних екзекутивах, відділах і все членство нашої організації. Вітаємо редакцію „Променя" та всіх його читачів.

Христос Рождається — Славімо Його!

Відділ Союзу Українок ім. Доньки України при Соборі Святої Софії в Монреалі.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

желають

П-ВО М. ЖИТИНСЬКІ

всім своїм близьким друзям, рідним та українському народові в Україні й у світі.

6525 Des Ecores St. **Montreal, Que.**

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

бажаємо нашим покупцям і друзям

DNIPRO CONSTRUCTION CO. LTD.

І. Хохлач — І. Сербин — І. Стельмащук

Ville La Salle, Que. Telephone 365-1211

З Різдвом і Щасливим Новим Роком

вітає

своїх покупців і приятелів

CENTRAL FUEL OIL CO. LTD.

А. Запаринюк, управитель

Montreal 36, Que. 3865 A. Beaubien E.
Tel. 721-4535

Вітаємо наших покупців і приятелів

з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

WESTERN BEEF

Власники **Іван Сербин і С-ка.**

VILLE JACQUES CARTIER, QUE., TEL. 674-8895

З ОКРУЖНОГО З'ЇЗДУ У СМОКІ ЛЕЙКУ,

В неділю, 1-го жовтня 1967 р. з самого ранку з Смокі Лейку, ближчих і дальших околиць спішились до Української Православної Церкви у Смокі Лейку вірні. Тут з нагоди окружного з'їзду Союзу Українок Канади відбувалась Служба Божа, яку відправив місцевий парох, Всеч. о. Прот. Юрій Туржанський. Співав милозвучно церковний хор під проводом пані Марії Антонюк. Після Богослужения о. парох привітав гостей і делеґатів та запросив усіх перейти до місцевого Народного Дому на обід, після якого відбудеться з'їзд. Жіноцтво прийняло учасників з'їзду смачним обідом.

Програму з'їзду відкрила окружна представниця, пані Марія Паламарик, привітавши учасників з'їзду та представниць провінціяльної екзекутиви Союзу на Альберту. Молитву перед з'їздом провів Всеч. о. Ю. Туржанський.

Першою точкою на програмі було слово голови пров. екзекутиви пані Марії Сулими, яким вона привітала учасників з'їзду в імені екзекутиви, побажала успіхів у переведенні програми та представила головну доповідачку з'їзду, пані Софію Василишин. У своїм слові — інтродукції пані Сулима подала короткі інформації про доповідачку. Пані Василишин бувша голова Союзу Українок Канади, була також у свій час головою пров. екзекутиви Союзу Українок в Альберті, організаторкою СУМК і по професії довголітня учителька в державній школі в Альберті. Організація виховує нам провідниць і що ми й тепер повинні поширювати нашу організаційну працю серед молодшого жіноцтва. Кожна околиця має своїх ідейних жінок, які з великою охотою попрацюють для справи. Народне мистецтво, освітня праця над українознавством, вивчання української мови — все це ґрунт для виховання молодих кадрів українського жіноцтва. Закінчуючи своє слово голова попросила до слова пані Василишин.

Свою обширну і змістовну доповідь пані Василишин почала тим, що вона в цій околиці довший час перебувала, бо учителювала в Коцман школі, а її чоловік був тут секретарем. Тему своєї промови прелеґентка присвятила значенню знання і навчанню української мови, зясовуючи наші тепер найкращі можливості. Ми всі повинні використовувати різні курси, не тільки на місці, але й при університетах, де викладається українська мова і література. Різних курсів на університеті та в школах Альберти є 110. Однак на превеликий жаль, тільки курс української мови не є заповнений, коли всі інші переповнені. Замало в нас зацікавлення до знання рідної мови. Українську мову щораз більше занехують наші молоді родини, а мова ж це: „душа, чистий папір, на якому з дитинства запишеться, те й на віки залишиться". Треба присвятити увагу організації дитячих садочків і змалечку виховувати дітей в любові і пошані до свого рідного. Головна причина занедбання в нас самих, брак у нас контролі, коли ми маємо вживати англійську мову, однак на превеликий жаль цієї контролі над собою у нас бракує. Вже немає українського весілля, або українських ювілеїв — бо скрізь розмови точаться в англійській мові, навіть на таких родинних святах, де немає іншонаціональних гостей. Українським лишилось лише те, що священик проведе молитву в рідній мові. Наше непристойне відношення до рідної мови відтручує й нашу молодь від неї. Тож не вся вина у молоді, але й нас, старших, де ми занехали прищепити в наших дітей любов до свого рідного, в першу чергу до мови. Прелеґентка підкреслила слова нашого Первоієрарха, Блаж. Митр. Іларіона про значення рідної мови. Рекомендує, щоб у кожній більшій околиці засновувати український університетський курс української мови для дорослих.

Після промови вивязалась жвава дискусія, в якій учасники з'їзду взяли численну участь. В дискусії сходило майже до одного, щоб організувати комітети в більших осередках, які мали б поробити всякі старання, щоб такі курси відбувались.

Після дискусії слідували привіти. Першим зложив привіт з'їздові Всеч. о. Іван Куліш, який між іншим звернув увагу на обовязок матерів у початковім навчанні дітей української мови дома. Слідували привіти від окружних відділів з Редвотер, Васетни і Ендрю. Привіт від Товариства Українців Самостійників виголосив заступник голови провін. екзекутиви на Альберту. У своїм короткім слові він зупинився над ідеологією СУС та зробив заклик, щоб наше свідоме громадянство більше присвячувало уваги цій організації та її членству.

Наступним промовцем був п. Василь Савчук, голова української школи при Західній Епархії. У своїм слові п. Савчук подав ряд конкретних думок для успішної праці в українських школах.

Кінцеве слово виголосив настоятель місцевої громади Прот. Юрій Туржанський. Привітавши з'їзд, він зупинився над корисною працею, яку несе зорганізоване в рядах Союзу Українок Канади жіноцтво. Дав їм Всеч. о. Туржанський велике признання та побажав успіхів у такій вельми корисній та незамінимій ніким праці, що його виконують жінки для нашого українського життя.

По закінченні програми членки місцевого відділу подали смачну перекуску. Учасники з'їзду роз'їздились додому з твердою постановою, щоб прикладом всіх зусиль, наша мова стала панівною в наших родинах, організаціях, в чому напевно допоможуть нам провідні люди, як також і рідна Церква.

Матрона Лопатинська,
секр. з'їзду.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають всім своїм покупцям і приятелям

В. ПЕРЕПЕЛЮК і СИНИ

79 Main St., Flin Flon, Man.
1702-3 Sherrit Ave., Lynn Lake, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всім своїм клієнтам і приятелям

Петро і Катерина Сірі
FLIN FLON DRY CLEANERS
Flin Flon, Man.

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

СВЯТО - РОКОВИНИ
Едмонтон

Цього року, відділ при Катедрі Св. Івана святкував свої 41-ші роковини в неділю, 27-го серпня, в Авдиторії Св. Івана, при участі великого числа гостей. Головною точкою, як і в інших роках, було вшанування заслужених членок, які через 25 років є членками Союзу й постійно працюють у користь своєї організації. Ми щасливі тим, що в цьому році Сторіччя Канади, ми вшанували 12 членок: 3-ох, що були членками місцевого відділу і 9-ох,, що прийшли до нас з інших відділів. Місцеві дістали спеціяльні грамоти, що виготовив відділ і відзнаку смолоскип з ланцюжком і нумерами '67, а інших вшанувано грамотою Союзу. Кожній з відзначених пань вручено корсаж живих квітів. Чотири членки, з певних причин, були відсутні.

Програму відкрила голова Програмового Комітету, пані Анастасія Шемелюк і коротко пояснила значення такого свята. Щирі привіти й побажання висловили: голова Провінціяльної Екзекутиви, пані Марія Сулима і голова нашого відділу, пані Іванна Дженис.

Відзначувані пані сиділи довкола головного стола й про діяльність кожної зокрема розповіли членки відділу. Три з нашого відділу є: Пані Марія Гулейчук — бере участь в різних комітетах, довгі роки співала в хорі; пані Вікторія Криса — постійно й охоче бере участь у праці комітетів; пані Юлія Олеський — була членкою заряду, помагає в комітетах. Ті, що були приналежні до інших відділів і є членками Союзу через 25 років: Пані Софія Гриник (перше в Ту Гилс) — була головою і довголітною касиркою в місцевому відділі, також є референткою Видавничого Фонду в провінціяльній екзекутиві; пані Параска Довганюк (Ту Гилс) — дуже активна в комітетах і помічниця господиням; пані Параня Каланча (Ту Гилс) — бере постійно участь у комітетах; пані Розалія Колісняк (Ту Гилс) — була членкою заряду і різних комітетів; пані Марія Солован (Ту Гилс)— виїмково діяльна членка в добродійному та інших комітетах; пані Анна Ґорецька (Смоки Лейк і Торгилд) — була головою і довголітною секретаркою по відділах, бере участь у комітетах; пані Стефанія Магус (Гефорд, Саск.) — учителька української школи, а головно дитячого садочка. Тепер референтка дитячих садків при домініяльній управі Союзу Українок Канади. Виготовила „Програму для Садочків", яку видав Союз. Пані Рахиля Скакун (Прут, Віллінгдон) — одна з головних куховарок, а також бере участь у комітетах; пані Олена Слюсарчук (Смоки Лейк) — діяльна в добродійному та інших комітетах, довголітна бібліотекарка, помічниця господиням.

Зліва направо пані: П. Довганюк, П. Каланча, Р. Колісняк, С. Гриник, М. Солован, І. Дженис, голова відділу, А. Шемелюк, голова Ювілейного Комітету, Р. Скакун, В. Криса, М. Гулейчук.

Після вшанування, Соціяльний Комітет, під наглядом голови, пані Марії Солован, угостив гостей перекускою і чаєм. Для розваги, наша майбутня концертова артистка, молоденька Галя Мельничук, відограла дві точки на піяніно. На закінчення гості відспівали „Де згода в родині".

Стефанія Пауш,
кореспонденційна секретарка.

ЗВІТ РІЧНИХ ЗБОРІВ
Відділ ім. Кн. Ольги в Ґримзбі, Онт.

Річні Збори відділу відбулися 27 грудня 1966 р. Збори відкрила голова т-ва і попросила Всеч. о. Метулинського провести молитву. По вшануванні памяті померших членок, приступлено до переведення зборів. Голова відділу пані Е. Степова привітала членок, дала огляд діяльности т-ва і подякувала зарядові та членкам за кооперацію. Слідував звіт секретарки добр. Метулинської та інших членок заряду.

Впродовж року т-во відбуло 8 місячних зборів і 15 ділових сходин. Членки приготовили спільну Святу Вечерю на Йордан, ходили щедрувати, з чого прийшов додатковий добрий прихід і справили пущення. Заходами т-ва відбувся концерт присвячений Святі Героїнь, на якім промовляла голова провінц. екзекутиви Союзу Українок, пані А. Євчук. Членки улаштували успішний продаж писанок і Великодного печива, приготовили спільне свячене та обід під час візитації нашої громади, помагали громаді у приготуванні пікніку та причинились до громадського базару, приготовили перекуску для шкільних дітей з нагоди їх причастя, відсвяткували День Подяки і Свято Книжки, справили прощальний вечір для пані Х. Яцишин, яка виїхала до Монтреалу, приготовили подарунки в день Св. Миколая, влаштували виставку українських вишивок, на якій пані І. Вахна з Торонта висвітлювала фільму „Скарби України". Відбулись у нас вишивані вечорниці з нагородами за найкраще вишиті суконки. Наше т-во вибрало комітет з пань: Ю. Туртяк, С. Шпитковська і Е. Степова для зорганізування молодшого СУМК і тепер ним опікується.

На запрошення місцевого Вименс Інститутут, щоб познайомити їх з українським народнім мистецтвом, ходили пані П. Бойчук і Е. Степова, де влаштовано виставу вишивок, де пані Е. Степова дала доповідь про українське ручне народне мистецтво. Другу виставку улаштовано на місцевім ярмарку, яку прикрашували наші гарні вишивки. На закінчення сезону членки т-ва зібрались в гарнім ресторані на вечерю, де на товариській гутірці закінчували рік праці і на памятку того вечора членки зложились і купили портрет своєї патронки Кн. Ольги. Наш відділ сповнив свій повний буджет до Централі Союзу Українок Канади та зложив

20 долї на пресовий фонд „Проме-ня".

Фінансовий звіт: З року 1965 осталось в касі $291.54, приходи в 1966 р. — $1,408.05, розходи — $1,101.50, осталось в касі — $598.09.

Заряд т-ва на 1967-мий р.: Голова — Т. Дяковська, уступивша голова — Е. Степова, заступниця голови — Л. Прокоменко, рекорд. секретарка — Н. Метулинська, касієрка — Л. Білошенко, фінан. секретарка — М. Шпитковська. Контрольна комісія — С. Шпитковська, О. Гусак. Опікуни хворих — О. Гусак. Сестриці до церкви — Л. Прокоменко, П. Бойчук, М. Шпитковська. Господині — К. Кузь і М. Шпитковська.

Е. Степова.

ПРОЩАЛЬНИЙ ВЕЧЕРОК
Смокі Лейк, Алта.

Членки жіночого товариства ім. О. Кобилянської уладили прощальний вечерок, на якім ми прощали нашу членкиню, голову нашого т-ва, пані Марію Вовк, яка відїжджала на сталий побут до Едмонтону. На вечерок прибуло поважне число членкинь, сусідів та приятелів пані Марії Вовк.

Добр. Туржанська у своїм прощальнім слові зложила подяку в імені жіночого товариства пані Вовк за її щиру і активну працю у товаристві. Пані Марія Кокотайло прощала пані Вовк в імені сусідів і приятелів, а пані Вероня Кабан прощала її в імені спортового т-ва Круглих (Кирлінг). Наше т-во з жалем прощало добру довголітню членку та взірцеву голову, бажаючи їй в новім місті щастя, здоровя та і там також включитись в працю жіночої організації. Наше товариство відчує виїзд двох добрих членок бо недавно виїхала також до Едмонтону пані Марія Дверничук. Щасти їм Боже на новому місці.

Мотря Лопатинська.

СВЯТО КНИЖКИ
Гефорд, Саск.

В неділю, 12 листопада 1967 р. заходами жіночого т-ва ім. О. Басарабової відбулось Свято Книжки. Того самого дня з ранку всі членки т-ва взяли участь в Богослуженні. Співав гарно церковний хор під управою дир. п. Федора Андрущака. Після Богослуження в церковній залі була подана перекуска, а по цім почалась програма свята. На однім із столів відбулась виставка книжок, деякі з них вже довшого віку.

Програму свята відкрила вступним словом пані Ольга Андрущак, пояснюючи значення Свята Книжки, до речі — пані О. Андрущак приготовила всю програму, упорядкувала і переводила її. В програму входили такі точки: Жіночий хор відспівав чотири пісні — „О, Україно", „Розкішний степ", „Мово рідна", „Тиха ніч"; деклямації: „Книжечко моя" — гурт шкільних дітей, „Рідна мова" — пані Анна Ткачук, „Книжка говорить" — пані Ольга Сметанюк і „Слово, чому ти не твердая крицяʔ" — пані Леся Михайлюк.

Реферат про походження книжки і значення її в нашому житті" виголосив Всеч. о. Іван Мельник. Дост. промовець особливу увагу звернув на потребу уміння розрізнювати добру книжку від лихої та потребу читання доброї книжки. Все це Всеч. о. Іван ілюстрував, користуючись виставовими книжками різних авторів.

Збірка в користь журнала принесла $36.30. Програму свята закінчено співам „Де згода в родині".

П. Мельник.

ДЕСЯТИЛІТТЯ ВІДДІЛУ БАРВІНОК
Ошава, Онт.

У прекрасно удекорованій залі при церкві св. Івана в Ошаві, відбулось 23 вересня 1967 р. свято — 10-літній ювілей відділу Союзу Українок Канади, пов'язане з забавою з нагоди століття Канади.

Відкриття свята та переведення програми виконала пані Оля Куць. У своїм вступнім та змістовнім слові вона дала конкретний огляд діяльности т-ва від часу його заснування, зясувала важливіші досягнення відділу, а тому, що т-во молоде своїм віком, заохочувала членок до дальшої активної праці.

Пані Анна Дутчак, голова т-ва, яка очолювала відділ у столітньому році Канади, у своїм привітальнім слові підкреслила розвій організації в різних ділянках і що цей розвій треба завдячувати ідейній настанові членства та його активности.

Головною доповідачкою на святі була новообрана домініяльна голова Союзу Українок Канади пані Леся Хорош-Ґрегорі, яка промовляла на тему „Сучасна роля жінки-матері". Шановна доповідачка підкреслила, що відповідальність за виховання молодої людини на добру і високоморальну, поносить мати. Сучасні умовини не все сприяють корисному розвиткові сильного характеру з добрими прикметами. Тому жінка-мати, під якої опікою виростають діти, повинна стояти на сторожі моралі і плекати духові вартости, бо лише в цей спосіб може вирости ідеальна молода людина. Між іншим голова Союзу Українок висловила глибоку подяку місцевому відділові за проробленну працю та побажала успіхів, дальшого розвитку і всього найкращого що лише може осягнути гурток молодих зорганізованих членок.

Голову Союзу Українок Канади представила пані Орися Садова, а пані Марія Григоренко зложила подяку. Від провінціяльної екзекутиви Союзу на Східню Канаду вітала відділ голова пані Анна Євчук.

Всеч. о. Ростислав Панченко, настоятель церкви св. Івана зложив привіт з побажаннями продовжувати громадську працю для добра української спільноти і церкви. Між іншими привітами предсідниця святочної імпрези зачитала привіт від одної з десяти основоположниць т-ва, добр. Ю. Лучак, замешкалої тепер в Едмонтоні.

Після привітів слідувала церемонія представлення бувших голів т-ва. На переднім столі прибраним квітами та зеленим барвінком був приміщений ювілейний торт. Бувші, впродовж десяти років голови, підходили до торта і запалювали стільки свічок, скільки років вони були провідницями відділу. Кожну бувшу голову зокрема представляли інші членки, оповідаючи про цю частину історію т-ва, за котрої голови виконувалась певна праця.

Впродовж десяти років відділ Барвінок очолювали такі пані: Оля Куць — 1957 - 60, Марія Семенюк — 1961, Вікторія Месієвич — 1962, Маріянна Шолдра — 1963, Марія Григоренко — 1964 - 65, Анна Дутчак — 1966 - 67.

По закінченні програми відбувся танець-забава, на якім прибулі зблиська і здалека гості винесли гарні враження, поєднавши громадську працю з приємною забавою. Свято 10-ліття відділу відбулось урочисто.

Приготуванням їжі на бенкет зайнялось сестрицтво св. Покрови. До бенкетового комітету входили пані: Михайліна Ґонта, Анна Дутчак і Оля Куць. До забавового комітету входили: Марія Григоренко, Оля Горегляд, Марія Костюк і Надя Сталь.

Оля Горегляд, прес. реф.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ
Гамільтон, Онт.

В суботу, 19-го серпня 1967 р. в Соборі св. Володимира відбулось вінчання молодої пари Розалії і Давида Біті. Чин вінчання довершив Прот. В. Федак. Співав хор під проводом диригента М. Сушка. Дружбами були: Д. Беґс, Н. Приско, Т. Смильський, і Герман. Дружками: Віра Сеньків, Ґеня Прокопець ,Ґлорія Ятскоф і Сузан Квин. Квіти несли Наталка і Тоня Сеньків.

Під час вінчання церква була заповнена родиною і гостями. З церкви гості перейшли до залі авдиторії церковної громади. За столи засіли около 500 осіб. Вечеря почалась молитвою, яку провів Всеч. о. В. Федак, поблагословивши страви.

Господарем весільного свята був хрестний батько Розалії п. Іван Ілащук. По вечері він попросив о. В. Федака, пароха соборної громади до слова, який дав короткий життепис молодої. Розалія є дочкою п-ва Дмитра і Софії Садових, які є активними членами соборної громади, щирими працівниками та жертводавцями, як на церковні так і національні справи. Виховали вони своїх дітей в українськім дусі та дали їм вищу освіту. Розалія народилась в Гамільтоні, середню школу закінчила в Гамільтоні, а університет по факультеті загальних наук (ВА.) в Лондоні, Онт. Розалія була активною сумківкою, сповняла обовязок секретарки СУМК на Канаду, брала участь в контестах громади в Гамільтоні та Інституті св. Володимира у Торонті. В 1965 році була вибрана королевою.

Молодий, п. Д. Біті докінчує в цім році університет по факультеті комерсійної адміністрації у Вестерн університеті в Лондоні, Онт. Молоде подружжя буде мешкати в Лондоні. Розалія одержала позицію лектора в середній школі викладати англійську мову.

На закінчення свого слова, Всеч. о. Федак висловив признання родичам молодих за гарне виховання дітей та можливість осягнути їм вищу освіту, а молодятам щастя, здоровя та многоліття. П-во Садові висловили подяку гостям і приятелям, деякі з них приїхали з дальших місцевостей, щоб вшанувати їх радісне родинне свято. Кінцеве слово сказав господар весільного прийняття, подякувавши Всеч. о. Федакові за слово і родичам молодої п-ву Садовим. По цім відбулась весільна забава, яка тривала пізно в ніч.

На другий день, в неділю по полудні п-во Садові запросили до свого дому весільних гостей на поправини. Господарем цієї гостини був п. І. Ілащук. Обід проходив в гарнім настрої. По закінченні обіду п. Ілащук забрав слово ,пояснив значення такої повесільної гостини та попросив до слова п. Лівінського. Пан Лівінський у своїм слові навязав такі весільні гостини до нашого громадського життя в Канаді та в імені молодої подруженої пари зробив заклик зложити жертву на українську пресу. Збіркою зайнялись пані Лівінська і пані Крізель. Гості забавлялись до пізного вечора. Грала оркестра під проводом п. О. Стефюка з Оттави.

Збірка на пресу принесла $59.00. Згідно з бажанням п-ва Садових і молодої пари збірку поділено: на „Український Голос" $20.00, на „Вільне Слово" — $20.00, на „Промінь" — $19.00.

Пані Козак зложила подяку п-ву Садовим за гостину, молодятам побажала щастя, здоров'я та успіхів в їх новому житті, а гостям жертводавцям висловила щиру подяку.

Приятель.

ПРОЩАЛЬНИЙ ВЕЧІР
Норт Бетлфорд, Саск.

Дня 21 вересня, 1967 року, в четвер вечером зійшлися члени громади Норт Бетлфорду, а також представники громади Кендо, щоб попрощати та побажати всього найкращого п-ву Войчукам, які від'їжджали до Келовна, Б. К. Господарем вечора був голова громади п. Іван Іванчук.

п. П. Чижовський, який вкоротці розповів про заслуги та життя п-ва Войчуків.

Впродовж років п-во Войчуки були членами Української Православної Церкви в Норт Бетлфорді. П. Войчук був секретарем парафіяльного комітету як також дякував у всіх громадах приналежних до парафії Норт Бетлфорду. Пані А. Войчук була сестрицею при церкві та багато часу і праці присвячувала взірцевому порядкові в церкві.

Покликаний до слова о. парох С. Зузак підкреслив, що відїзд родини Войчуків є великою втратою для усіх громад нашого округа, а зокрема для Норт Бетлфорду. Все ж, якщо п-во Войчуки вирішили свої старші роки провести в теплішому кліматі, то нам треба з тим погодитися та сподіваємось, що на новому місці, вони включаться в життя молодої православної громади в Келовні та будуть щиро працювати для її зросту. Отець парох пригадав, що кілька днів тому громада в Ґреслині влаштувала дуже гарне прощальне прийняття для родини п-ва Войчуків та вручила їм гарний подарунок на памятку. Закінчуючи слово, о. парох побажав п-ву Войчукам доброго здоров'я і задоволення в житті на новому місці.

Від відділу Союзу Українок Канади промовляла голова, пані Д. Кіндрачук і на памятку вручила пані А. Войчук дарунок від жіночого т-ва. Дарунок від присутніх гостей вручив

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилають
ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В САСКАТУНІ
центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.
Христос Народився!
Д. Баєр — голова **М. Дорош** — рефер.

По цім слідувала перекуска, що її приготовили членки місцевого відділу Союзу. Пан Павло Войчук подякував присутнім за влаштування для них прощального прийняття, за щирі побажання та подарунки. Зложив подяку членкам відділу за смачну перекуску і з цієї нагоди зложив 5 дол. на пресовий фонд журнала „Промінь".

По відспіванні многоліття для п-ва Войчуків, закінчено вечерок піснею „Де згода в родині". Щасти ім Боже на новому місці.

Галя Зузак.

МОНТРЕАЛЬЦІ ОТТАВЦЯМ

П-во І. Світухи в Оттаві вітали у своїм домі несподіваних гостей з Монтреалу. У переддодень уродин пані Світухи, 12 листопада 1967 року, монтреальські друзі зібрались і поїхали до Оттави, щоб привітати іменинницю в день її ангела.

Після сердечної гостини і теплих побажань пані Михайліна Нема привітала пані Світуху і вручила їй від гостей-учасників подарунок. Пані О. Дудник, на спомин цієї милої гостини зробила заклик пожертв на пресовий фонд журнала „Промінь". Зложили жертви такі особи: По 2 дол. — п-во Іліна, по 1 дол. — пані О. Дубник, пані М. Гумчак, п-во І. Світухи, п-во П. і М. Неми, п-во В. і С. Мединські — разом $7.00.

Михайліна Нєма.

ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ
Ст. Кетерінс, Онт.

Світлина з ювілею п-ва Бобро

П-во Лука і Теодора Бобро відзначували 45-ліття свого вінчання в гурті своїх дітей, внуків та приятелів. Ця родинна гостина відбулась 11-го листопада, 1967 року в домі ювілятів.

Найперше, Всеч. о. Ф. Легенюк, настоятель нашої УГПЦеркви у Ст. Кетерінс відслужив Молебен за здоров'я й успіх ювілят. Програма цього родинного свята проходила в приємній атмосфері. Після вечері були промови і побажання та вручення подарунків ювілятам. Між іншим було проведено збірку на пресу і церкву з чого 10 дол. призначено на журнал „Промінь".

П-во Бобро є щирими і працьовитими членами нашої церкви. Пані Бобро співає в церковному хорі, є довголітньою членкою жіночого т-ва і в минулому, через кілька років займала пост кореспонденційної секретарки т-ва.

Бажаємо п-ву Бобро щастя, здоровя, многих літ та найкращих успіхів у їх дальшому житті.

Приятелька.

З діяльности центральної управи Союзу

Новообраний на головнім з'їзді в Торонті провід Союзу Українок Канади увійшов вже в рамки програми своєї праці. Розгортаються пляни над ухваленими на з'їзді проєктами. Перенесено й упорядковано канцелярію центральної управи в будинку Інституту Св. Володимира в Торонті.

На засіданні централі, яке відбулось 23 листопада схвалено проєкт „Союз Українок Канади Століттю Канади". Це плян зібрати все те, що виконали відділи, членство та поодинокі особи нашої організації в рік століття Канади і закріпити друком у певній формі. В цій справі вже розіслано відділам листа з відповідними інструкціями.

Референтка зовнішніх зв'язків, пані Ярослава Охітва опрацювала проєкт вистави образів з проєкту Союзу у музеях, ґалеріях, або бібліотеках для загальної публіки по більших осередках.

На цім засіданні була присутня редакторка журнала „Промінь" Н. Когуська. В її присутности обговорено дальші пляни праці над журналом, його змістом, фінансами та видавничі питання у зв'язку з фундацією Наталії Кобринської.

У звідомленні з участи Союзу Українок Канади у Світовім Конґресі Вільних Українців у Ню Йорку, голова Союзу пані Леся Хорош-Ґреґорі заявила, що в Конґресі взяло участь поважне число членства Союзу Українок з таких більших осередків як Ванкувер, Едмонтон, Саскатун, Давфин, Вінніпеґ, Торонто і Монтреал, чим виявила своє вдоволення з зацікавлення членства широкими питаннями українського життя у світі.

Найщиріші Святочні побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а є

відділ Союзу Українок Канади ім. Олени Пчілки в Йорктон, Саск.

Центральній управі Союзу, редакції й читачам „Променя", членкам усіх відділів і всьому українському народові.

А. Цимбаліста, голова **П. Семенюк,** кор. секр.

Ті, що від нас відійшли

КАТЕРИНА САЛДАТ

Рік за роком ряди піонерів рідшають. 19 листопада 1967 р. відійшла у вічність Катерина Салдат, довголітня членка Укр. Прав. Катедральної громади Св. Трійці в Саскатуні і первісна членка Жін. Тов. ім. О. Кобилянської, відділу Союзу Українок Канади.

Катерина Салдат народилася 25-го березня 1887 р. в селі Зубків, повіт Сокаль, в Західній Україні. До Канади приїхала 1912 р. і замешкала в Саскатуні, де й одружилася з Пилипом Салдатом. Разом із мужем Катерина включилася активно в місцеву громаду від самих піонерських часів, коли в Саскатуні було мало українських родин і організаційне життя тільки починало зводитися на ноги.

1923 р. заіснувало Жіноче Товариство ім. Ольги Кобилянської. Серед тих первісних членок основоположниць була Катерина Салдат. Упродовж 12 років вона займала в Товаристві відповідальні пости. 1929 р. вона була головою. Саме того року прибула з Галичини відвідати Канаду сенаторка Олена Кисілевська, редакторка журналу „Жіноча Доля". В її честь Товариство влаштувало громадську вечерю, якою займалася Катерина Салдат, як і теж привітала її гарною промовою. Пізніше Катерина була заст. голови, касієркою, рекордовою секретаркою, головою комітету мистецтва і вибула кілька років під ряд кореспонденційною секретаркою. В роках 1957 і 1958 вона знову очолювала Жін. Товариство.

Катерина Салдат любила читати, що й допомогло їй розвинути здібність вправно писати та промовляти. Їй ніхто промов не приготовляв. У неї була для цього власна здібність.

Українські вишивки та писанки її особливо цікавили. Вона прекрасно вишивала і писала писанки до останнього року життя. Її вишивки отримували нагороди на контестах ручних робіт у звязку з місцевим „ексибишьон".

Найбільша радість для Катерини Салдат були її три сини, якими гордилася і раділа їх успіхами. Всі три освічені і займають відповідальні становища в своїй фаховій праці.

В глибокому смутку покійна оставила свого мужа Пилипа, синів Павла, Івана і Петра, невісток і внуків, сестру Магду в Західній Україні та дальшу рідню в Канаді.

Похоронні Богослужения відслужили прот. Ф. Керніцький і о. Г. Удод при співучасті катедрального хору і великого числа людей. Тлінні останки бл. п. Катерини Салдат похоронено на цвинтарі Православної Церкви. Після похорону відбувся поминальний обід в залі при церкві, на якім окремими промовами прощали покійну на вічний спочинок.

В память покійної Катерини її муж дав пожертву на пресу, яку вона любила читати — $60.00 на „Промінь", $50.00 на „Вісник", $50.00 на „Український Голос", а окремо $5.00 на виріб кліше.

Прощаючи свою членку, Жіноче Товариство дало $10.00 на „Промінь" на нев'янучий вінок. Оставші три первісні членки — Софія Ґрещук, Докія Великоч і Савеля Стечишин зложили кожна від себе по $5.00 на „Промінь" в її память.

На невянучий вінок в користь „Променя" зложила на свіжу могилу покійної Катерина Салдат, пані Галина Воробець з Едмонтону.

Нехай цих кілька рядків будуть заміст квітів на її свіжу могилу.

С. С.

СПОМИН ПРО ЧЛЕНКУ бл. п. АННУ КІНДРАТ

З нагоди Різдва Христового, членкині відділу Союзу Українок Канади в Давфині, Ман. вшановуючи пам'ять незабутної членкині, покійної Анни Кіндрат, що несподівано відійшла з цього світа в жовтні 1966 р., присвячуємо цей короткий некролог.

Ми відчуваємо цю велику невіджалувану втрату в особі пок. А. Кіндрат. Вона була обдарована багатьма добрими прикметми. Цим вона давала примір в нашім товаристві. Була лагідної вдачі, сповняла ріжні обов'язки без нарікання. Ніколи не відмовлялася від помочі для Товариства. За свою добродушність всі її шанували. Покійна належала до жертвенних членок нашого відділу. Все була готова до помочі в кожній ділянці при товаристві помимо того, що через довші роки мала недомагання з серцем. Всю свою молодість та старші роки, аж до останніх днів працювала для свого народу і рідної Церкви. Все заздалегідь приготовлялася до підприємств, які товариство відбувало. Мала замилування до ручної роботи. Шила, плела, гачкувала і вишивала. Речі власної роботи, щедро жертвувала на базарі відділу і церковної громади св. Юрія в Давфині, як також на ріжні розігравки. Помагала в лекціях української вишивки в молодшім відділі СУМК. Також посвятила багато часу на вишивання прикрас для місцевої церкви. Покійна була один рік головою нашого відділу Союзу Українок, також працювала в ріжних комітетах при відділі та сповняла ролю господині через довгі роки.

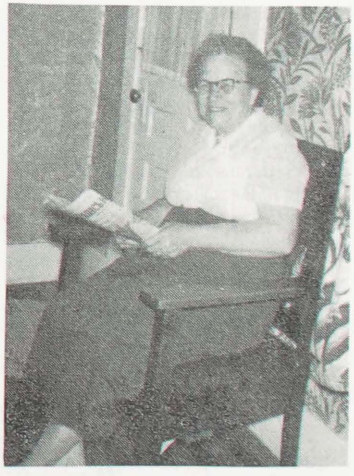

В часі другої світової війни працювала для Червоного Хреста. При цій праці старалась заспокоїти своє горе, як мати якої п'ять синів були

при військовій службі. Покійна Анна переживала багато страждань, ожидаючи своїх синів з війни, які всі щасливо повернулись.

Народилася пок. А. Кіндрат 16-го серпня 1892 року в селі Винятинцях, пов. Заліщики, західна Україна. Приїхала до Канади з родичами 29 березня 1897 року. Родичі поселилися на фармі коло Сифтону, Ман. Вийшла заміж 1909 р. за Дмитра Кіндрата. Мешкала з чоловіком і дітьми на фармі коло Сифтону до 1935 р. В 1935 році ціла родина перенеслася на фарму ближче Давфину. В 1944 році замешкали в місті Давфині, де покійна прожила до своєї смерти. Муж її упокоївся 1963 р. Покійна залишила в смутку 9-ро дітей. Шість синів Василя, Івана, Андрія, Петра, Михайла і Ореста, також три доньки. Магдалину, Евгенію і Корнелю. Внуків 22-ох і три правнуки. Одного брата Івана Стасюка і три сестри, Марію, Катерину і Павліну.

Вся родина, членкині нашого товариства разом з членами церковної громади в Давфині втратили в особі покійної Анни тиху, скромну, розсудну та добродушну людину, що нелегко буде заступити її місце.

Нехай цей короткий нарис споминів співпраці з покійною Анною буде, бодай, малою частиною незабутніх її гарних прикмет, які все будемо згадувати. Спи спокійно вічним сном дорога наша членко.

Діти покійної пожертвували $25.00 на фонд журнала „Промінь" в пам'ять їхньої дорогої мами, яка передплачувала „Промінь" і залюбки його читала.

Марія Білоус — корес. секр.

ПАМ'ЯТІ ЧЛЕНКИ пок. АННИ ГАЛАБЕРДИ

Членкині відділу Союзу Українок ім. Л. Українки в Давфині, Ман. бажають згадати членку нашого відділу, пок. А. Галаберду з нагоди Різдва Христового, яка упокоїлася у вересні 1966 року на 68 році життя.

Покійна Анна народилася 14 березня 1899 року в селі Глещові, повіт Теребовля, Західна Україна. Дня 15 липня 1918 р. вийшла заміж за Андрія Галаберду і замешкала на фармі Спрус Крік дистрикті, на якій прожила з чоловіком і дітьми до 1963 року. Від 1963 року замешкала в Давфині.

Покійна була тихої лагідної вдачі, згідливо працювала з усіма. Належала до Української Греко-Православної Церкви свв. ап.Петра і Павла в Косові. Була 8 років старшою сестрицею. Дбала про чистоту в церкві. Прикрашувала церкву в середині власноручною українською вишивкою. Брала живу участь в ріжних підприємствах при Народнім Домі в Косові. Виступала на сцені в представленнях. Була активною членкинею відділу Союзу Українок в Косові від часу його заснування. Впродовж багатьох літ при відділі займала позицію голови Товариства, як також інші позиції в заряді і комітетах. Мала замилування до читання не лише часописів, як „Український Голос" і „Вісника", але також читала цінні книжки, що знаходилися в бібліотеці Народного Дому в Косові. Особливо цінила журнал „Промінь". Через читання пок. Анна була обзнайомлена зі справами загально-українськими. Це помогло їй інтересуватися не лише суто льокальними питаннями, але також справами цілого українського народу. Виїжджала покійна на окружні і провінціяльні з'їзди Союзу Українок, як делегатка і членка.

Була вона гуманною людиною. Все радо помагала там, де якої помочі було потрібно. Як зразок її гуманності можна навести це, що в часі війни й опісля висилала пачки за море потребуючим родинам, яких покійна не знала, але в неї було добре серце і моральне вдоволення виконуючи цю добродійну працю, як доброї християнки.

Ціле своє життя пок. Анна працювала на церковно-громадській ниві в Косові, а переїхавши до Давфину також включилася в церковну-громадську працю. Щиро працювала для всього рідного. Все поважно ставилася до справ в організаціях. В 1962 році відділ Союзу Українок в Давфині відзначив пок. Анну за її 25-літню працю в організації.

Покійна залишила в смутку мужа Андрія, 3 сини, Василя, Володимира і Дмитра також одну доньку Корнелю Рудко. Внуків 7-ро і чотири брати, Михайла, Петра, Стефана і Федора. Походила пок. Анна з дому Чайковських.

Невмолима смерть забрала з цього світа вірну дружину, добру маму і бабку, також віддану членкиню при церкві і відділі Союзу Українок. Нехай цей короткий нарис, трудолюбивого життя пок. Анни буде незабутнім спомином для всіх тих, що її знали і поважали. Вічная її пам'ять!

Муж покійної Андрій Галаберда жертвує $10.00 на фонд журнала „Промінь".

Марія Білоус — кореспонд. секр.

Бл. П. КСЕНЯ ЗУБИК Монтреал, Кве.

Першого жовтня, 1967 р. відійшла у вічність бл. п. Ксеня Зубик, членка Жіночого Т-ва „Доньки України". Померла вона у Патрішія Норсінг Говм у Монтреалі по довгій і тяжкій недузі.

Покійна родилася 12 серпня, 1906 р. в селі Ходачкові, пов. Тернопіль в родині Степана і Евдокії Балабан. Вона була надзвичайно тихої й милої вдачі. Її чоловік Степан Зубик хворів довший час тяжкою й невилічимою слабістю. Як добра подруга свого чоловіка, не щадила вона свого труду, щоб облегшити його муки, які покінчилися 1-го листопада, 1965 р.

По смерти чоловіка пок. Ксеня почала приупадати на здоров'ю і по двох літах спочило і її знеможене слабістю тіло 4-го жовтня 1967 р. на місцевому кладовищі Мавнт Роял біля її чоловіка.

Обоє полишили у глибокому смутку дві донечки: старшу заміжню Евгенію і зятя Онисима Довгого і молодшу Софію, яка жила разом з покійними родичами. В рідному краю залишила пок. Ксеня рідного брата Матвія Балабана і сестру Софію з їхніми родинами. А в Канаді сестру Марію і шваґра Ізидора Балабана, замешкалих в Едмонтоні, а в Монтреалі своїх односельчан і щирих приятелів.

Покійна була примірною парафіянкою Собору св. Софії, як рівно ж і членкою Жіночого Т-ва „Доньки України", виконуючи чесно й совісно свої обов'язки. Понад все любила вона читати наш жіночий журнал „Промінь".

Похоронного чину доконали наші настоятелі Собору о. о. В. Слюзар і С. Симчич при асисті п. С. Босого. На поминальному обіді було переведено збірку, яка дала $72.50 ц. З цієї суми уділено на „Промінь" $8.00. Решту призначено на сплату боргу, який тяжить на Соборі.

Спи спокійно, дорога наша Сестро Ксеню, на вільній канадській землі. Пам'ять про Тебе останеться в серцях Твоїх дітей і внуків, які Тебе безмежно любили, як і в Твоїх сестер і брата та в членок нашого Жіночого Товариства — вічною!

Л. С.

ПРИВІТАННЯ З ПОВОРОТОМ ДОДОМУ

Гамільтон, Онт.

Членки відділу ім. Лесі Українки при Соборі св. Володимира, після зборів 11 вересня вечером мали велику приємність вітати свою членкиню пані Марію Грицьків із поворотом з далекої подорожі по рідному краєві — Україні.

Пані Довбета привітала пані Марію Грицьків та удекорувала її корсажем, а пані Токар вручила їй від відділу скромний подарунок. Це був вияв нашої радости бачити між нами нашу активну і віддану організаційній праці членкиню. Пані Грицьків мила, симпатична та тішиться повагою як серед членок Союзу так і цілої громади при Соборі св. Володимира в Гамільтоні. Вона вже через останніх чотири роки сповняє обовязок касієрку відділу і завжди помагає у праці, чи то в жіночім т-ві, чи в громаді.

Наша гостя була мило зворушена такою несподіванкою і в дальшій програмі вечора поділилась враженнями про свій побут в рідних землях, оповідала нам про красу Києва, Львова та інші міста, які вона звідала в часі своєї подорожі. Ми з великим зацікавленням слухали її оповідань і здавалось нам, що ми не в Гамільтоні а десь далеко в рідній Україні подорожуємо враз з пані Грицьків.

Пані Довбета і пані Токар подали каву та перекуску. Ми ще довго ввечір сиділи, співали, жартували та слухали оповідань нашої гості про рідний край.

З цієї нагоди проведено збірку, з якої 5 дол. призначено на пресовий фонд журнала „Промінь".

Анна Кіт.

ПОПРАВКА ДО РІЧНОГО ЗВІТУ У КАДВОРТ

В ч. 11 „Променя" на ст. 26, у звіті відділу Кн. Ольги було видруковано — „Т-во купило морозильника..." Має бути: Членки т-ва у Кадворт зайнялись купном морозильника до парафіяльної хати у Вакав, коштом окружних товариств, що належуть до Вакавської парафії.

Савеля Ґриба.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
всім своїм покупцям, приятелям і всьому українському народові
Mudry Fur Dresser & Dyer Inc.
8540-9th AVE. WILLE ST. MICHEL, QUE.
Власник — Іван Мудрий

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
всім нашим покупцям-приятелям
SMOKY LAKE DRUG STORE
EUGENE KOLOTYLAK SMOKY LAKE, ALTA.

УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА

Полотно на суконку біле.
Кольори позначені.

ПРИ ПРАЦІ ДЛЯ ЖУРНАЛА

Едмонтон, Алта. — Відділ при Катедрі св. Івана, реф. К. Міськів і С. Пауш, Е. Верхомин. На передплати $28.00, прес. фонд $37.00, святочні привітання $105.00.

Ванкувер, Б. К. — Відділ ім. Л. Українки, реф. Д. Мастюх. На передплату $32.00, прес. фонд $25.00 і святочні привітання $50.00.

Гефорд, Саск. — Відділ ім. О. Басарабової, реф. добр. П. Мельник переслала $8.00 на поновлені передплати, $36.30 на прес. фонд і $30.00 на святочні привітання. Ольга Андрущак, голова на святочні привітання $20.00.

Монтреал, Кве. — Відділ ім. Доньки України, добр. Л. Слюзар переслала на прес. фонд і передплати $22.00.

Ватерфорд, Онт. — Добр. Ліда Глуханюк, придбала три нові передплати.

Єлов Крік, Саск. — Відділ ім. Л. Українки, Е. Драпак на значки М. Бек $8.00.

Норт Бетлфорд, Саск. — Відділ ім. О. Пчілки, реф. добр. Галя Зузак переслала на передплати $28.00, прес. фонд $6.00, святочні привітання $15.00.

Брендон, Ман. — Відділ ім. Л. Українки, голова П. Бойчук і добр. Ольга Філь на три нові передплати $12.00.

Вегревил, Алта. — Відділ ім. Княгині Ольги, реф. О. Мельничук на передплати (одна нова) $40.00, святочні побажання $15.00.

Вернон, Б. К. — Відділ ім. Княгині Ольги, реф. Е. Несміла на передплати й прес. фонд $34.00, святочні привітання $40.00.

Смокі Лейк, Алта. — Відділ ім. О. Кобилянської, реф. С. Палилик на передплати (дві нові) $32.00, святочні привітання $35.00.

Вінніпеґ, Ман. — Відділ ім. Княгині Ольги при Соборі св. Покрови, реф. С. Пелех на передплати $16.00, святочні привітання $5.00.

Роблин, Мн. — Відділ ім. Доньки України, А. Горбай на значки М. Бек $10.00.

Форт Вілліям, Онт. — Відділ ім. Доньки України, реф. Ольга Ковальчук придбала святочних привітань на $50.00.

Витков, Саск. — Пані Галя Стокалко на передплати й прес. фонд $16.00.

Киндерслей Ітонія, Саск. — Відділ ім. Л. Українки, реф. Олена Гуменна на передплати $8.00.

Мічам, Саск. — Відділ ім. О. Кобилянської, О. Борса переслала на святочне привітання $10.00.

Давфин, Ман. — Відділ ім. Л. Українки, реф. М. Білоус на святочні привітання $98.00, передплати й прес. фонд $42.00.

Принс Алберт, Саск. — Відділ ім. Княгині Ольги, реф. Анна Кіндрачук на передплати $8.00, святочні привітання $40.00.

Ніягара Фалс, Онт. — Пані А. Погранична на передплати й прес. фонд $14.00.

Вінніпеґ, Ман. — Відділ ім. Л. Українки при Катедрі Пресв. Тройці на святочні привітання $240.00. П. Д. Радомська придбала одну нову передплату.

Гамільтон, Онт. — пан В. Баюс прислав на прес. фонд і передплати $19.00.

Брентфорд, Онт. — Відділ ім. Л. Українки, реф. Марія Іванець переслала на передплати, прес. фонд і привітання $129.20.

Монтреал, Кве. — Відділ Доньки України, М. Нема на передплати (одна нова) $8.00, прес. фонд $7.00.

о. Прот. В. і добр. Анна Апонюк — Айтуна, Саск. $10.00
Пані А. Процюк — Саскатун, Саск. 10.00
Пані Катерина Дяк — Торонто 10.00
Пан А. Галяберда — Давфин, Ман. 10.00
Пані А. Фотій — Монтреал із збірки 9.00
Пані Е. Остапчук — Ванкувер 10.00
Відділ ім. Л. Українки — Ванкувер, переслала Дорис Кук. 7.00
Добр. Л. Удод — Саскатун збірка 7.00
Пані С. Кушнір — Вінніпеґ 6.00
П-ство Антін і Олена Кирилюки — Гелок, Минн. 5.00
Пан А. Катрусяк — Саскатун, в пам'ять дружини бл. п. Анни 5.00
П-ство П. Бойчуки — Норт Бетлфорд, Саск. 5.00
Пані А. Кіт — Гамілтон, із збірки на прийнятті М. Грицьків 5.00
Пан Юрій Кокотило — Смокі Лейк, Алта. 5.00
Пані М. Макаренко — Гвайтфиш, Онт. 5.00
Пані Н. Андрусів — Ст. Кетеринс, Онт. — збірка 5.00
Пані М. Головата — Фовм Лейк, Саск. 5.00
Пані Н. Міщук — Ґилберт, Плейнс, Ман. 5.00
Пані Антоніна Маланич — Ванкувер 5.00

По $2.00 — А. Пригорницька, М. Туртяк, Олена Хрущ, М. Скорохід з Торонто, Д. Лазарович, Марія Скоренька — Виндзор, Онт., Наталія Терновецька — Саскатун, Саск., В. Кузик — Сифтон, Ман., К. Шпитковська — Бімзвил, Онт., Анна Гузій — Вінніпеґ, О. Ситник, А. Погорецька — Гамільтон, Онт., п. В. Новосад — Роблин, п. Е. Вавринюк — Едмонтон.

По $1.00 — М. Тимчак — Саскатун, П. Мерко — Реджайна, Саск., Д. Яремій — Донвил, Онт., І. Яремко, панна П. Стадник — Торонто, добр. А. Пук, В. Ґерега — Гаєс, Саск., П. Шостал — Кемсак, Саск., К. Капаціла — Вонда, Саск., Анна Г. Вахняк — Ґронлид, Сск., К. Войчук — Брендон, Ман., Оксана Вонітова — Кенора, Онт., Е. Буряник — Айтуна, Саск., М. Котик, І. Рудкевич — Давфин, Ман., М. Бурак — Бімзвил, Онт., Марія Костюк — Мусідора, Алта., Ніна Пеленська — Монтреал, В. Поліщук — Лондон, Онт., С. Кузьма — Гамільтон, Онт., М. Левицька — Вінніпеґ, А. Завальська — Норт Бетлфорд, Саск., Антон Боднар — Порт Алберні, Б. К.

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки при Катедрі Пресвятої Тройці в Вінніпеґу
Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.
Катерина Крипякевич, голова. **Анна Назаревич,** секр.

ПАМ'ЯТІ АНАСТАСІЇ ЧУМАК

У місяці вересні 1967 р. минув рік, як відійшла від нас на вічний спочинок бл. п. АНАСТАСІЯ ЧУМАК, примірна дружина, добра мама та ідейна працівниця для свойого народу.

Покійна була людиною щирого серця, повного співчуття для потребуючих. Не існували для Неї ніякі перешкоди ні труднощі, коли йшло про добро ближніх, головно своїх українських людей.

Ніколи не забуду, як Покійна, не жаліючи часу ні труду, відвідувала мене, майже щодня, під час мойого перебування у шпиталі в Торонті в 1965 р., розраджуючи та підтримуючи на дусі.

В пам'ять Покійної, моєї дорогої сердечної Подруги, складаю на нев'янучий вінок $7.00 на пресовий фонд журналу „Промінь".

Г. О. Юськів, Содбури, Онт.

— — — —

В роковини смерти моєї дорогої Приятельки бл. п. Анастасії Чумак, складаю на нев'янучий вінок в її пам'ять $5.00 в користь журнала „Промінь".

М. Куласка, Содбури, Онт.

— — — —

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Емілії Плав'юк сладаю $5.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Катерина Миськів, Едмонтон.

— — — —

На нев'янучий вінок бл. п. Катерини Шабловської, народж. Данилюк, 1911 р., уродженки Буковини, замешкалої у Лондоні, Онт., членки місцевого відділу СУК ім. Кн. Ольги, яка упокоїлася 27-го жовтня, 1967 р., складаємо, зі збірки на поминках — $5.00 на журнал „Промінь".

За відділ: Добр. К. Дебрин.

— — — —

В пам'ять мого незабутнього мужа бл. п. Онуфрія Клюкевича, у четверті роковини його смерти, складаю на пресовий фонд журнала „Промінь", $5.00.

Павліна Клюкевич, Ванкувер, Б. К.

— — — —

На нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Марці Сеніцької, яка упокоїлась в госпиталі у Вінніпезі 12 листопада 1967 р., складаю в її пам'ять $5.00 на журнал „Промінь". Родині покійної висловлюю щире співчуття.

Маруся Богонос, Вінніпег.

— — — —

В пам'ять моєї дорогої дружини, бл. п. Павліни Олеськів, складаю $5.00 на ніколи нев'янучі квіти в користь журнала „Промінь".

І. Олеськів, Гамільтон.

— — — —

На нев'янучий вінок для нашої дорогої Мами, бл. п. Олени Граблюк, яка упокоїлась 20-го березня 1967 р., складаю $25.00 на пресовий вонд журнала „Промінь". Мама за свого життя дуже цікавилась і високо цінила „Промінь", „Вісник" і „Український Голос". Хай канадійська земля буде їй легкою.

Анна Граблюк, Торонто.

— — — —

На нев'янучий вінок нашого дорогого Батька, бл. п. Антона Фика, який упокоївся 13-го вересня 1967 р. в Давфині, Ман., складаю на пресовий фонд журнала „Промінь" $5.00.

А. Мазур, донька, Давфин, Ман.

— — — —

В пам'ять мого дорогого сина бл. п. Андріяна Москалика, який загинув під час другої світової війни у 1944 році і похоронений у Бельгії, складаю на журнал „Промінь" $5.00.

Анна Москалик, Вінніпег.

— — — —

В десяті роковини смерти мого незабутого, дорогого мужа, бл. п. Миколая Москалика, складаю на нев'янучий вінок в користь журнала „Промінь" 5.00 дол.

Анна Москалик, Вінніпег.

— — — —

В одинадцяту річницю смерти мого дорогого мужа, бл. п. Василя Гуцуляка, складаю на нев'янучий вінок його світлої пам'яті $10.00 в користь журнала „Промінь".

Анна Гуцуляк, Ванкувер, Б. К.

— — — —

На нев'янучий вінок бл. п. Матвія Гаврисишина складаємо в його пам'ять $5.00 на журнал „Промінь".

Михайло і Ольга Завісляки, Вінніпег.

— — — —

Замість квітів на свіжу могилу ідейної членки Союзу Українок Канади, референтки центральної Управи бл. п. Марці Сеніцької складаю на журнал „Промінь" $5.00. Родині Пок. висловлюю глибоке співчуття.

Теодора Гаврисишин, Вінніпег.

— — — —

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Марці Сеніцької, провідної членки відділу Кн. Ольги в Вінніпезі зложили в користь журнала „Промінь", Ольга Завісляк — 2 дол., Раїса Супрун — 2 дол. і Анастасія Сарчук — 3 дол.

Вінніпег.

— — — —

В пам'ять мого дорогого мужа бл. п. Петра Симчича, який упокоївся в м. травні 1966 року, та з нагоди наших Різдвяних Свят, де з любовю буду згадувати Покійного, складаю на журнал „Промінь" $5.00. Бл. п. Петро Симчич любив читати журнал і цінив його патріотичний зміст.

Анна Симчич, Давфин, Ман.

— — — —

На нев'янучий вінок на свіжу могилу моєї дорогої, ніколи не забутої Мами, бл. п. Євдокії, яка упокоїлась в неділю 1-го жовтня 1967 р. в госпіталі в Торонті, складаю в користь журнала „Промінь", якого Покійна так високо цінила — $10.00.

Катерина Дяк, донька, Торонто.

(Допис в наступному числі. Ред.)

З Різдвом Христовим та Новим Роком

щиро вітаємо

всіх членок проводу Союзу Українок Канади: в центральній управі, провінціяльних екзекутивах, відділах і все членство нашої організації. Вітаємо редакцію „Променя" та всіх його читачів.

Христос Рождається! — Славімо Його!

Манітобська Провінціяльна Екзекутива Союзу Українок Канади

Теодора Гаврисишин, Анастасія Сарчук,

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

Кожна українська господиня повинна знати, що український Святий Вечір припадає все на 6-го січня і цього року буде в суботу. Свята вечеря завжди урочиста і складається з 12 страв: борщ, кутя (варена і заправлена медом пшениця), голубці, вареники, узвар (мішані сушені овочі), фасоля, риба жарена, студинець з риби, медівник, пампушки, маківники, періжки та інші ріжні печива, овочі, оріхи. Все на Святій Вечері повинно бути пісне, цеб то без мяса.

— — — —

Різдвяний медівник

1 горнятко меду, 1 ложечку цинамому, ½ ложечки мелених гвоздиків (кловс), ½ ложечки меленого мускатного горіха (натмег). Заварити мед з корінною приправою і вихолодити.

2 ложечки масла, 4 яйці, відділені, 1 горнятко цукру, 4 горнятки муки, пересіяної, 1 ложечка порошку до печива (бейкінґ павдер), кілька зерен солі, 1 ложечка соди до печива, 1 ложка води, 1 горнятко поричків (кирантс), ½ горнятка дактилів, дрібно покраяних, ½ горнятка цукрових вишень (до печива), 1 горнятко мішаних горіхів, посічених.

Утерти масло на сметанкову масу. Додавати по одному жовткові й за кожним добре вбивати. Додавати малими давками цукор і вбивати на пухку масу. Домішати вихолоджений мед. Додати муку, пересіяну з порошком до печива і сіллю. Соду до печива розправити в ложці води і домішати до маси. Додати овочі й горіхи. Білки вбити на тугу піну, але не суху, і легко завинути в масу. Дати до вимащеної форми, виложеної восковим папером і ще раз вимащеної. Пекти у вільно огрітій печі (300 ст. Ф.) дві години.

Листкуючий струдель в формі (дуже добрий)

2 горнятка муки, ¼ ложечки соли, 1 яйце, ¾ горнятка літеплої води (приблизно).

З повищих складників замісити тісто як на вареники і добре вимісити на стільниці. Тісто на струдель треба довго місити, щоб виробити в нім потрібну елястичність до розтягування. Розкраяти тісто на половину, лишити на стільниці і накрити добре нагрітою мискою. Дозволити відлежатися пів години. Коли миска охолодне, зняти і накрити другою нагрітою мискою.

У міжчасі приготовити начинку і форми. Вимастити маслом дві склянні форми, найкраще квадратові.

1 начинка:

¼ горнятка масла, ½ горнятка тертої булки, 1 горнятко дрібно посічених волоських горіхів, 2 ложки цукру.

Зарумянити в маслі булку. Горіхи спражити в печі на легко румяно і посікти. Змішати разом всі складники.

2 начинка:

4 яблука, 1 горнятко посіченого ананасу (крашд пайнепл), 1 горнятко посічених волоських горіхів, спражених, ½ горнятка цукру (або більше), ½ горнятка тертої булки, ¼ горнятка масла, 1 ложечка цинамону.

Обібрати яблука і покраяти дуже дрібно. Ананас відцідити з соку майже на сухо. Змішати овочі разом, додати горіхи, цукор, терту булку зарумянену в маслі, і цинамом.

Начинка до дробу

2 горнятки тертої булки, 2 горнятки молока, 2 яйці, 2 ложки посіченої зеленої петрушки, 3 ложки кропу, 2 ложечки заправи (полтрі дресінґ), 1 велика цибуля, 2 ложки масла, ½ фунта меленого мяса (яловичини або товстого свинячого), 1 ложечка соли, ⅛ ложечки перцю.

Намочити терту булку в молоці. Яйця розбити і вимішати з булкою. Додати петрушку, кріп і заправу.

Присмажити дрібно посічену цибулю в маслі, додати мясо, посолити і поперчити; добре разом пересмажити. Додати мясо до булки і разом добре перемішати. Начиняти тією начинкою курку або індика.

Мігдалові тісточка

2½ горнят муки, ¾ горнят цукру, ¼ ложечки соли, 1 ложечка бейкінґ павдер, ¾ горнятка масла, 1 яйце, 2 ложки води, 1 ложечка мігдалового екстракту (амонд екстракт), ¾ горнятка мігдалів.

Пересіяти всі сухі складники разом. Додати до того масло і розтерти разом з мукою докладно. Додати ціле яйце, воду й екстракт. Вимішати ложкою, аж тісто відставатиме від миски. Рукою вимісити тісто до гладкости і відставити на годину в холодне місце.

Виробляти з тіста маленькі галочки величини малого волоського горіха і приплескати в долонях до чверть цаля грубости. Складати з рідка на бляху. На середину кожної паланички втиснути мігдаловий горіх (мігдали треба наперед спарити й усунути лушпину). Смарувати паланички вбитим жовтком розведеним ложкою води. Пекти в вільній печі (350 ступнів) від 20 до 25 хвилин).

З нагоди Різдва Христового засилаю на журнал „Промінь" мою „Коляду" $10.00. Всім моїм приятелям і знайомим, всім тим, що відвідують мене в Госпіталі бажаю ВЕСЕЛИХ СВЯТ і щасливого НОВОГО РОКУ. Редакторці „Проміня" бажаю кріпкого здоровя та дальших успіхів в праці.

Юлія Нєма, з госпиталю у Ст. Кетерінс.

— — — — —

ВІД РЕДАКЦІЇ

В імені редакційної Колегії журнала „Промінь" бажаю Вам, Пані Нєма, як довголітній і провідній членці нашої організації, передплатниці та нашій приятельці покращання стану Вашого здоровя та повороту до повного здоровя. Хай і Вам надходячий Новий Рік буде щасливим. Святкуйте здорові

— — — — —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і Щасливого НОВОГО РОКУ
всім членам, прихильникам і всьому українському народові в Україні й у світі
бажає
ОЩАДНА КРЕДИТОВА СПІЛКА „КАРПАТІЯ"
Вступайте в члени і користайте з наших услуг!
CARPATHIA CREDIT UNION SOCIETY LIMITED
864 Main St. Phones: 586-1223 586-3864
Winnipeg 4, Man.

З Різдвом Христовим
і Новим 1968 Роком
вітаємо
всіх своїх клієнтів і прихильників
і ввесь український народ
МАРІЯ А. ВАВРИКОВ, К.Р.
WAWRYKOW & OGARANKO
Barristers, Solicitors and Notaries Public
544 Selkirk Ave., Winnipeg 4, Man.
Phone: 589-8339

Найщиріші побажання Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО 1968 РОКУ
бажає
всім своїм приятелям і клієнтам
Д-р Михайло А. Ласько
(ДЕНТИСТ)
1029 McPhillips St. Phone 589-4363
WINNIPEG, MANITOBA

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
PROGRESSIVE
COLOR ENGRAVING
CO LTD.
Artists, Photographers, Engravers
149 Portage Ave. E. Phone 947-0257
WINNIPEG 2, MAN.

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилають
всім своїм приятелям
ПЕТРО і ЗЕНОВІЯ КРИПЯКЕВИЧІ
Winnipeg 17, Man.

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
KARASEVICH & KARASEVICH
BARRISTERS & SOLICITORS
711 McIntyre Block Phone 943-6452
WINNIPEG 2

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
СЕРГІЙ РАДЧУК — АДВОКАТ і НОТАР
(Serge Radchuk, LL.B., LL.M.)
Suite 300
209 Notre Dame Ave. (at Portage Ave.)
WINNIPEG 2, MAN. PHONE 942-0448

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
ВАСИЛЬ БОГОНОС
Окуліст і оптометрист, екзамінує очі
613 Selkirk Ave. (Selkirk & McGregor)
Winnipeg, Man. Phone JU 2-3286

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашим приятелям, всьому членству Союзу Українок, редакції „Промінь" і всьому українському народові.

ОЛЬГА й АНТІН ФУГИ

1161 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає своїм членам і симпатикам

Кредитова Кооператива Північного Вінніпегу
NORTH WINNIPEG CREDIT UNION SOCIETY LTD.

544 Selkirk Ave. Winnipeg 4, Man.
(у власному домі) Tel. JU 9-8808

Найкращі побажання Веселих Свят
і Щасливого Нового Року

від

VEGA TEXTILES
OVERSEAS PARCEL SERVICE LTD.

950 Main St., Phone 582-4744
WINNIPEG 4, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

JENNY'S CATERING
Mrs. J. J. Nimchuk

987 Moncton Ave., Phone ED 4-0920
WINNIPEG 15, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", членкам усіх відділів і нашим прихильникам

бажає

ЖІНОЧЕ Т-ВО ім. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
ВІДДІЛ у ВІННІПЕҐУ

М. Кушнірик, голова **Л. Кутна,** секр. рек.

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

N. STRASHOK & Co.
— ACCOUNTANT —

773 Burrows Ave., Winnipeg 14, Man.
Phone 589 - 5410

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всім своїм клієнтам і приятелям

RATUSKI & KRIPIAKEVICH
Barristers & Solicitors

600 Paris Bldg., Phone 942-0157
WINNIPEG 2, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає всім своїм покупцям

EMPIRE DRUG Co. LTD.

Selkirk & Arlington Phone JU 6-2212
WINNIPEG

Іван Симчич, управитель

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають
всім своїм покупцям і приятелям

J. WACHNIAK & SONS
AUCTION SALES ROOMS

281 Logan Ave., Phone 943-8321
WINNIPEG, MAN.

Найщиріші Побажання Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
від

POPULAR PRINTERS
787 TORONTO ST. — WINNIPEG, MAN

М. Крипякевич, властитель

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого

НОВОГО РОКУ

від

ZAWIDOSKI FUNERAL HOME

724 Selkirk Ave., Phone JU 9-4911

WINNIPEG

Рада директорів, управа і персонал
РАДІОСТАНЦІЇ СКДМ В ДАВФИНІ
засилають

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім слухачам та всьому громадянству

Радіостанція СКДМ, маючи на увазі своє зобов'язання супроти багатьох слухачів, пригадує, що кожної неділі в год. 1:30 передається програма української музики, яку приготовляє й передає **Галя Лазарук-Гендерсон.**

Для тих, що святкують Різдво по старому календарі, Радіостанція СКДМ передає коляди й Богослужження впродовж Різдвяних Свят.

Щоб провести Різдвяні Свята більше урочисто, слухайте Радіостанцію СКДМ на хвилях 730.

Редакції „Промінь" й усім членкам Союзу

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ТА ВЕЛИКИХ УСПІХІВ

желають членкині відділу ім. Л. Українки в Давфині, Манітоба

Анна Ситник, голова **Марія Білоус,** кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім нашим покупцям і прихильникам

THE FASHION SHOPPE (DAUPHIN) LTD.

Rzesnoski & Tucker
Ladies' Ready to Wear

Phone 638-4041 212 Main St. N. Dauphin

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

засилаємо найкращі побажання всім нашим приятелям. Бажаємо успіху журналові „Промінь" і вітаємо шановну редакторку „Променя" пані Н. Когуську.

Юліян і Марія Білоуси,
Давфин, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

MODEL LADIES WEAR

"DAUPHIN'S POPULAR PRICE"
LADIES WEAR STORE

113 Main N. **638-3291**
DAUPHIN, MANITOBA

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим приятелям і всьому українському народові

SNEATH-STRILCHUK
Funeral Service Ltd.
DAUPHIN, MAN.
Pres. W. Strilchuk

Ste. Rose Memorial Chapel Ltd.
Roblin Memorial Chapel Ltd.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Редакції і читачам „Променя"
від

СТАШКА і МАРІЇ АНДРЕЙЧУКІВ
в Давфині, Ман.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажає всім своїм покупцям

CENTRAL MEAT & COLD STORAGE

Andy Newton, Prop.

GROCERIES, FRUITS & VEGETABLES
Store Phone 638-3921 Res. Phone 638-4762
DAUPHIN, MAN.

Найкращі побажання
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
засилає

DAUPHIN SHEET METAL
Refrigeration and Appliance Service Limited
Lennox Automatic Heating

PHONE 638-3622 518 MAIN STREET SOUTH
DAUPHIN, MANITOBA

Веселих Свят і Щасливого Нового року
бажає

FORD
ALLARD MOTORS LIMITED
IMPERIAL ESSO SERVICE STATION

PHONES:	Sales	Service	Body Shop
	638-4157	638-4147	638-3691

P.O. Box 190 **Dauphin, Man.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

BAY ELI LTD.
MEN'S SMART CASUAL CLOTHES
SPORTSWEAR — WORK CLOTHES
COMPLETE MEN'S SHOE SERVICE

117 Main N. **Ph. 638-4001**
Dauphin, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є
BRETT'S GIFTS & STATIONERS LTD.
English Bone China, Office Supplies,
School Supplies, Fine Stationery,
Ceramic, Pottery, etc.
Phone 638-4812 220 Main St. North
DAUPHIN, MANITOBA

Найкращі побажання з нагоди Різдва
Христового і щасливого Нового Року
українському громадянству у вільному світі
та нашому народові в Україні
б а ж а є
Dr. FRED LOBAY
PHYSICIAN & SURGEON
Smoky Lake, Alberta

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим покупцям від
SCOTTS
HARDWARE — FURNITURE
116-118 Main Street North Phone: 638-3131
DAUPHIN, MANITOBA

В ДЕНЬ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
вітаємо всіх наших покупців і бажаємо їм
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
MARSHALL WELLS STORE
Wm. G. RATSOY SMOKY LAKE, ALBERTA

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є
SYTNIC FLOWER SHOP
Specializing in Artificial Sprays and Wreaths
at Reasonable Prices
177 OAK STREET PHONE 638-4601
DAUPHIN, MANITOBA

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям і приятелям
б а ж а є
BILL'S SALES & SERVICE
BILL KRYSOWATY SMOKY LAKE, ALBERTA

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є
HAZELL FLORAL Co.
Flowers for all occasions
DAUPHIN, MANITOBA
Phone 8-4681 506 Main St. S.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
вітаємо всіх наших покупців - приятелів
та бажаємо їм
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
CENTRAL MOTORS & IMPLEMENTS
Mr. Steve Romanchuk, Smoky Lake, Alberta

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим покупцям і приятелям від
THE PEOPLE'S STORE
(DAUPHIN) LTD.
H. A.. Breslaw — I. H. Breslaw
PHONE 638-4461 DAUPHIN, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажаємо українському громадянству
у вільному світі та нашому народові в Україні
PREDY'S AMBULANCE SERVICE
Agent for Flowers, Funerals & Monuments
George Predy **Smoky Lake, Alberta**
Phone 656-3000 Box 303

З РІЗДВОМ СВЯТИМ і НОВИМ РОКОМ
вітає своїх покупців і приятелів
STITT'S DRUG STORE LTD.
"Your REXAL Store"
638-3770 — TELEPHONES — 638-3147
(Business) (Residence)
214 MAIN St. N., — DAUPHIN, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є
ВІДДІЛ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
в Смокі Лейк, Алберта
всім членкам по інших відділах, редакції „Промінь"
і всьому українському народові.
Р. Стримбіська, голова **М. Паламарик,** секр.

Заряд і членки відділу при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні

бажають

редакції „Промінь", центральній управі Союзу Українок Канади, усьому нашому членству та українському народові

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і світлих успіхів

у НОВОМУ 1968 РОЦІ!

Іванна Дженис, голова

Стефанія Пауш, кор. секретарка

HINTON HOTEL LTD.

AND

THE DOWNTOWNER MOTEL

30 MODERN ROOMS

19 ULTRA MODERN UNITS

EXCELLENT COFFEE SHOP

FOR RES. Phone 865-2658 HINTON, ALTA

YOUR HOST JACK SWITYK

Найкращі побажання

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого

НОВОГО РОКУ

від

THE INDEPENDENT WHOLESALE LIMITED

WHOLESALE GROCERS

10326 - 107 Street **Edmonton, Alta.**

З НАГОДИ СТОЛІТТЯ КАНАДИ

засилаємо

найсердечніші побажання всім приятелям і знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Анна і Степан Цибаки,

Едмонтон, Алта.

ВСІМ НАШИМ ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

пересилаємо найсердечніші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого та успішного

НОВОГО РОКУ

UKRAINIAN BOOK STORE

10205-97 Srteet — Edmonton, Alberta

Phone: GA 2-4255

Найбільший вибір книжок, рекордів, музичних нот та стінних календарів.

Пишіть по безплатні каталоги: книжок, рекордів, календарів.

ВСІМ ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ І ВСІМ ЧИТАЧАМ ЖУРНАЛУ „ПРОМЕНЯ"

желаємо

Веселих Свят Різдва Христового, щастя й добрих успіхів у Новому Році 1968!

ДИРЕКЦІЯ ІНСТИТУТУ СВ. ІВАНА

11024-82 Avenue, Edmonton, Alberta

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Dr. D. MELNYK

PHYSICIAN & SURGEON

216 Northgate Bldg. Phone GA 4-2323

10049 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Найщиріші побажання на порозі

ДРУГОГО СТОРІЧЧЯ КАНАДИ

всім членкам Союзу Українок Канади, всім читачам журналу „Промінь" та їх родинам

Веселих Свят і Щасливого Нового року.

Хай здійсняться в цьому році всі Ваші надії й сподівання!

Василь Гавриш, власник

HAWRYSH AGENCY — 10952-97 STREET

EDMONTON, ALBERTA

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям, українському
громадянству та всьому
нашому народові
б а ж а є

MONTREAL FUR CO.

FUR COATS MADE TO ORDER, REMODELLED
CLEANED and STORED
S. Kushnir, Prop. **502 Selkirk Ave.**
Phone JUstice 9-4445 **Winnipeg 4, Man.**

Greetings from

CHAPPLES

FORT WILLIAM

MARATHON GERALDTON
RED ROCK SCHREIBER

Всім нашим покупцям і приятелям бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ

OSTAFF GROCERY

George Karpiuk (prop.) **Dial 623-6154**
504 PACIFIC AVE. — FORT WILLIAM, ONT.

Найкращі побажання з нагоди Різдва
Христового і Нового Року
засилає своїм покупцям і приятелям

SEVEN-UP BOTTLING
(LAKEHEAD) LTD.
Phone 622-2512 131 N. Archibald St.
FORT WILLIAM, ONT.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
усім членкам Союзу Українок Канади,
редакції журнала „Промінь"
б а ж а ю т ь
Членки відділу ім. Доньки України
у Форт Вілліямі, Онт.
Ольга Ковальчук, голова **Марія Присунька,** секр.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажає своїм покупцям і приятелям

CENTENNIAL SHOES
DEDICATED TO SERVICE
CENTENNIAL SQUARE
PHONE 622-7227 FORT WILLIAM, ONT.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
всім нашим клієнтам і приятелям
засилає

ANDREWS
PHOTOGRAPHY
439 Simpson St. **Fort William, Ont.**
PHONE 622-1713

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям і приятелям
б а ж а є

TWIN CITY MEAT PRODUCTS CO.

605 McTAVISH ST. FORT WILLIAM, ONT.
Phone 24951

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажає своїм покупцям

JERRY'S MEATS

I. Uchacz — owner
605 Simpson St. Tel.: MA 2-2572
FORT WILLIAM, ONT.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям і друзям бажає

LAKEFRONT COFFEE SHOP
AND EMBROIDERY MATERIAL
THREAD and KITS
Helen Thompson (Tacium)
500 McTavish St. Tel. 623-3179
FORT WILLIAM, ONT.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а ю т ь
всім членкам Союзу, редакції „Промінь"
ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ Л. УКРАЇНКИ
в Транскона, Ман.
П. Марадин, голова **Г. Гуменюк,** секр.

Найкращі Побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

від

SEMKO' MEATS & GROCERIES
Hafford, Sask.

Дмитро і Анна Семко

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають всім своїм покупцям

HI-WAY SERVICE STATION
Hafford, Sask.

Василь і Михайлина Симчич.

Відділ ім. О. Басарабової в Гефорді

бажає

центральній управі Союзу Українок,
членству по відділах, редакції „Промінь"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Оля Андрущак, голова **М. А. Калин,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо всім нашим покупцям і приятелям

DON'S MEAT MARKET & GROCERIES
Hafford, Sask.

Богдан Ткачук, управитель

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО 1968-ГО РОКУ

бажає всім своїм клієнтам і приятелям

П. І. ОЩИПОК

Нотар — перепроваждує і приготовляє
легальні документи.
HAFFORD, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм покупцям і приятелям

ВАСИЛЬ БЕЗМУТЬКО,

agent for SHELL OIL Co.
HAFFORD, SASK.

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім нашим приятелям, центральній управі
Союзу Українок Канади, редакції журнала
„Промінь" і всьому українському народові

бажають

ФЕДІР і ОЛЬГА АНДРУЩАКИ,
Гефорд, Саск.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає всім своїм покупцям і приятелям

NU-WAY STORE

THE BEST QUALITY STORE FOR CHILDREN'S,
MEN'S & LADIES WEAR

Hohn Herman, Prop.
HAFFORD, SASK.

Найкращі побажання з нагоди Різдва
Христового і щаслизого Нового Року

всім нашим гостям-відвідувачам і приятелям
засилає

HAFFORD HOTEL
Comfortable and Pleasant Accommodations

Edward Kroll, Prop. Hafford, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім нашим покупцям і приятелям
засилаємо

GRYBA'S DRUG STORE

Cudworth, Sask.

Василь і Савеля Гриби, власники

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

всім нашим покупцям-приятелям

CASH FOODS IGA

VEGREVILLE, ALBERTA PHONE 632-2077

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

PARK MEMORIAL LTD.

9709-11 Ave., Ph. GA 2-2331, GA 4-1633

EDMONTON, ALTA.

Відділи в містах:

Lamont, Smoky Lake, Vegreville, Myrnam, Vilna,

Mayerthorpe, Wildwood — Alberta.

Веселих Різдвяних Свят і Щасливого Нового Року

бажає

Steve Struk

WESTVIEW TEXACO SERVICE

15th Street & 4th Ave. W. — Phone 763-2132
PRINCE ALBERT, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Steve & Rose Luciuk

P. A. HARDWARE

101 River St. W. Phone 763-5962
PRINCE ALBERT, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

John & Zennie Balon

CITY ELECTRIC

28-8th Street East Phone 763-6784
PRINCE ALBERT, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаю

всім приятелям і знайомим та разом з тим складаю подяку за відбідування мене під час моєї довшої недуги в госпіталі.

Броніслава Цибульська, Брентфорд

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

John Sulyma, president

WESTERN CABINET LTD.
WESTERN SCHOOL FURNITURE CO.

8910 - 125 Ave., Phone GA 24135

EDMONTON, ALBERTA

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають всім своїм клієнтам
Wm. J. Markowsky & Nick Storoshchuk

PENQUIN DRY CLEANERS
AND SHIRT LAUNDRY

100-15th Street West Phone 763-8844
PRINCE ALBERT, SASK.

Веселих Різдвяних Свят і Щасливого Нового Року

бажає

Thomas J. Bodnar

BODNAR AGENCIES

807 Central Ave., Phone 764-4748
PRINCE ALBERT, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Mike & Doris Dmytruk

TIP TOP GROCERIES

712-7th Street East, Phone 764-4146
PRINCE ALBERT, SASK.

Веселих Різдвяних Свят і Щасливого Нового Року

бажають

членки жіночого товариства
відділ ім. Княгині Ольги в Принс Алберт, Саск.

ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ.

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім своїм клієнтам і приятелям

Dr. S. J. Kut

7085 Wictoria Dr. — Vancouver, B.C.

Phone: 327-7889

Найщиріші побажання Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

в і д

HONEYLAND CANDY LTD.

2005 Victoria Dr. Vancouver 12, B.C.

О. і Н. Кіндрачук.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
У ВЕНКУВЕР, Б.К.

бажає

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

Центральній управі Союзу Українок Канади, Провінційним управам, зарядам відділів і всьому членству Союзу Українок Канади.

Настя Воробець, голова **Марія Богдан,** кор. секр.

Христос Народився! **Славіте Його!**

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

б а ж а є

Центральній управі Союзу Українок Канади і усім членкам по відділах. Витаємо редакцію журнала „Промінь" і всіх його читачів.

Провінціяльна Екзекутива Союзу Українок Канади на Британську Колюмбію

П. Клюкевич, голова **Люба Кут,** кор. секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають своїм приятелям, рідним і всьому українському народові

Оксана і Стефан Сироїд,
Венкувер, Б.К.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

Редакції і всім читачам журнала „Промінь"

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
Венкувер, Б.К.

Василь Книгніцький, голова.

Веселих Свят Рождества Христового
і Щасливого Нового Року

б а ж а є

всім покупцям і друзям

P & M GENERAL STORE OF VERNON LTD.

П-во І. Павлишини — властителі

2900-33 St. Phone 542-4370 VERNON, B.C.

Веселих Різдвяних Свят і Щасливого Нового Року

всім приятелям і українцям

б а ж а є

ADAMS DRUG STORE

3116-30 Ave. Phone 542-3059 VERNON, B.C.

Веселих Свят Рождества Христового
і Щасливого Нового Року

з а с и л а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. СВ. ОЛЬГИ
в Вернон, Б.К.

центральній управі Союзу Українок, провінціяльним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам Союзу і всьому українському народові.

Вітаємо святочним привітом нашу нову голову Союзу Українок Канади, пані Л. Хорош-Грегорі.

Василина Кучер, голова
Настасія Микитюк, секр.

P 660
SAMYCIA MRS S JAN 68
6712-111 AVE
EDMONTON ALTA

„Веселих Різдвяних Свят"

Це справляє нам велику приємність привітати кожного із наших покупців в цю пору року та побажати вам і вашим святочних днів повних радости. Найщиріші побажання від персоналу й управи Сімсонс-Сірс.

Simpsons-Sears

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

читачам „Променя"

ВЗАЇМНА ПОМІЧ,

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО

ЖИТТЄВОЇ АСЕКУРАЦІЇ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

K. BILESKI

870 Kildonan Drive Phone ED 4-7842

WINNIPEG

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого

НОВОГО РОКУ

засилає всім своїм клієнтам

Я. О. Масцюх

АДВОКАТ І НОТАР

Заступає в справах судових, цивільних і карних.
Полагоджує маєткові справи.

618 McIntyre Blk. Office Phone WH 3-0416
Winnipeg, Man. Res. Phone JU 6-3974

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
й ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

всім своїм приятелям — глядачам

В. В. Новак, управитель і **персонал**

"GONE WITH THE WIND"
now showing!

TICKETS ON SALE AT BOX OFFICE 12 NOON TO 9 P.M. OR BY MAIL ORDER

METROPOLITAN

281 - 283 DONALD ST., WINNIPEG • WH. 2-7710